

SÁU MỤC ĐÍCH TỪ

SỰ THĂM VIẾNG CỦA

GÁP-RI-ÊN ĐẾN ĐA-NI-ÊN

 Nhưng rất ngạc nhiên về...các em ở tuổi thiếu niên của chúng ta sáng nay, các em nhỏ, anh chị em biết đấy, bé “fefe” và “fifi,” các em nhỏ, các...anh chị em biết, các em tuổi mười sáu. Và chúng đến trong nhà thờ, anh chị em biết, về...Những cô bé, chừng tuổi đó, chúng muốn trông có vẻ xinh đẹp, anh chị em biết. Chúng, anh chị em biết, tóc cuộn hết lên, trên đỉnh đầu của chúng; tôi để ý chúng, khi tôi đang giảng, cứ gục xuống, gục xuống. Và, sau một lát, chúng thổi tung nó lại phía sau mặt chúng, tất cả những cuộn tóc thẳng lại.

2 Bé gái của Chị Downing, và—và tôi để ý nó. Và bé—bé—bé...Bé gái của Anh Collins...Nó tên gì? Bé...[Người nào đó nói, “Betty.”—Bt.] Betty, bé Betty. Tôi hầu như chỉ, cười thăm một chút. Nhưng tôi thấy tất cả đều xinh đẹp, anh chị em biết đấy, tất cả đều xứng hợp, và rồi ngay tức khắc nó đã...

3 Ồ, xin ban phước cho lòng các cháu, cháu yêu, các cháu xinh đẹp, đối với tôi, dù thế nào đi nữa. Đúng vậy. *Xinh đẹp*, là—là một thần linh xinh đẹp mà muốn đến và ngồi trong những buổi nhóm giống như thế, và lắng nghe Phúc Âm. Đó là điều làm cho một cô gái xinh đẹp. Và tôi suy nghĩ bất kỳ chàng trai chân chính nào, mà đáng kết hôn, đều nghĩ giống như vậy. [Anh Neville nói, “A-men.”—Bt.] Cảm ơn, thưa anh. Điều đó tốt. Người nào đó đã đồng ý với tôi. Điều đó, điều đó đúng. Được rồi. Tôi tin rằng đó là Sự thật.

4 Vậy thì điều đó chẳng lạ sao? Tôi đã lật ngay đến Đa-ni-ên 9 khi mở Kinh Thánh của tôi. Vậy thì, tôi thường bảo mọi người, đừng có cởi áo khoác của họ ra, cho người xem cái lỗ trong áo sơ mi của họ, vì vậy tôi hy vọng áo của tôi cũng không có. Nhưng—

nhưng tôi đã nhìn thấy lúc mà tôi không thể cởi nó ra, có một cái lỗ trong áo sơ-mi, chắc chắn. Và tôi nghĩ lần này thì không có.

⁵ Bây giờ, ồ, cho chính tôi, chúng ta...và tôi tin vì cử tọa, chúng ta biết ơn sâu sắc sự Hiện diện của Đức Thánh Linh sáng hôm nay.

Và chúng ta biết ơn sự thông công và hiện diện của nhau. “Thật êm dịu, thật tốt đẹp, thật vui sướng biết bao, vì các anh em ở với nhau trong sự hiệp một. Điều đó giống như dầu xức quý báu chảy xuống râu của A-rôn, xuống tròn áo người.”

⁶ Hôm nay tôi đã đi qua để ăn, qua ở quán Blue Boar, và tôi đi vào đó gặp Anh Bill ở đây, và Chị Dauch đang ngồi ở đó, chỉ—chỉ đang ăn hết một ít thịt gà chiên, trông ngon nhất mà tôi từng thấy, và thật sự có một thì giờ tuyệt vời, anh em biết, mồ hôi đổ hết ra. Đi lên tầng trên và gặp một số đồng của hội thánh ở trên đó, và họ thậm chí muốn trả tiền cho bữa ăn tối của tôi. Vậy thì, điều đó thật là tử tế, tôi rất biết ơn điều đó.

⁷ Khi tôi về đến nhà, ở đây Billy đến với một hộp cà chua mà ai đó đã mang đến cho tôi, suốt đường từ tiểu bang mát mẻ, xinh đẹp đó của Georgia ở dưới đó, nơi họ nói cho tôi biết, khoảng thời gian này, ở dưới đây thật mát mẻ.

⁸ Rồi, đã gặp một chàng thanh niên bên ngoài. Tôi rời khỏi những cuộc phỏng vấn, chiều nay, và đi xuống nhà thờ cách đây khoảng một giờ rưỡi, và người trẻ...hầu như một thanh niên, ở bên ngoài, anh ấy nói...Tôi nói, “Trời nóng thật.”

Anh ấy nói, “Trời *thật* nóng!” Tôi biết anh ấy đến từ Georgia, vì vậy anh đã nói, “Chắc chắn là nóng dưới Georgia!”

⁹ Thế đấy, chúng ta đang cố gắng trốn khỏi một nơi nóng hơn, phải không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Vì đó là điều mà chúng ta có mặt ở đây.

¹⁰ Thưa các bạn, cảm ơn các bạn rất nhiều, vì tất cả sự tử tế của các bạn. Tôi sẽ làm gì nếu không có các bạn? Thật điều gì—điều gì tôi sẽ làm nếu không có các bạn? Nếu tôi không có người nào yêu thương tôi, không có người nào muốn lắng nghe Sứ điệp, tất cả Sứ điệp của tôi sẽ chẳng có ích chút nào. Tôi không thể rao giảng nó cho những trụ điện và cây cối. Chúng ắt không hiểu

được nó. Vì vậy phải là những người giống như hét thầy anh chị em, mà sẽ đến và lắng nghe nó. Và khi anh chị em đến và ngồi trong một nơi nóng nực như thế này, và trời thì... Vợ tôi đã nói nàng giống như cháy cả lưng ở đó, sáng nay. Và thấy dân sự, và đôi khi những người đau ốm, đang ngồi trong những buổi nhóm như thế này, xin Đức Chúa Trời ban cho anh chị em một—một ngôi nhà xinh đẹp, đáng yêu trong miền Vinh hiển, là lời cầu nguyện của tôi. Và tôi thật hy vọng và tin cậy rằng Ngài sẽ làm điều đó.

¹¹ Bây giờ, chúng ta hãy xem. Áo khoác của tôi, ai đó đã đem nó qua đây. Và tôi phải đọc một chút tối nay. Bao nhiêu anh chị em đang thích thú phần đầu tiên của điều này? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ô, nếu thời tiết không nóng lắm, chúng ta sẽ cứ tiếp tục giảng, suốt tuần lễ, với—với Sách Khải huyền. Tôi thật ưa thích Nó. Tôi chỉ sống trong Nó. Và anh em cầu nguyện, hầu như, cho tôi, tuần này, vì Chúa nhật đến tôi... Ý Chúa, tôi phải gặp gỡ, sắp đặt những buổi nhóm đó với nhau. Và đó là điều gì đó mà tôi không biết gì về. Và vì thế tôi sẽ chỉ tin cậy Chúa để Ngài sẽ có câu trả lời cho tôi.

¹² Và tôi—tôi đã đọc nhiều người khác nhau mà—mà đã nói về nó, những người mà đã viết về nó. Tôi đã đọc chú thích ở đây, về Tiến sĩ Scofield, một học giả vĩ đại, nhưng chắc chắn không thể đồng ý với ông, về nhiều chú thích của ông, vì tôi không thể hiểu nó. Chỗ mà... Nó phải—nó phải tạo nên một bức tranh đúng.

¹³ Bây giờ, nếu anh em đang đặt giống như trò chơi lắp hình lại với nhau, và điều trước tiên anh em biết, anh em nói, “Ồ, cái này đi lên *đây*. Không, tôi chắc chắn cái này đi lên *đây*.” Thế đấy, anh em phải nhìn bao quát qua cái mẫu ở đây, để xem mình đang làm gì. Và rồi nếu anh em—nếu anh em không nhìn, anh em sẽ làm cho cảnh của mình bị lộn xộn hết thầy.

¹⁴ Bây giờ điều gì xảy ra nếu anh em lấy... có một bức tranh của miền quê vĩ đại, xinh đẹp, và một con bò đang gặm cỏ trên ngọn cây thì sao? Vậy thì, điều đó sẽ không đúng (phải không?), bởi vì nó không gặm cỏ trên ngọn cây được. Vậy, đó là cách nó xảy ra nếu, anh em, Đức Thánh Linh không đặt lời Kinh Thánh với nhau. Thế thì, anh em có toàn bộ, bức tranh vĩ đại của sự cứu

chuyện. Đó là những gì chúng ta muốn có, Lẽ thật. Và cho đến lúc chúng ta biết Lẽ thật, chúng ta sẽ cứ để mặc nó. Và rồi, khi Đức Chúa Trời ban cho chúng ta Lẽ thật, ờ, thì tôi sẽ nói nó ra.

¹⁵ Anh em biết gì không? Tôi nghĩ Anh Roy Slaughter và—và một vài người kỳ cựu ở đây, đã bắt đầu về bên kia cách đây một thời gian lâu...Đã có khoảng, tôi đoán, ba hay bốn năm đầu tiên trong chức vụ của tôi, ngay tại đền tạm đây, thậm chí tôi sẽ không giảng về đề tài âm phủ, vì tôi—tôi đã không thể hình dung ra nó có phải là một nơi đang cháy, hay nó là mồ mả. Và mỗi lần Lời nói, *mồ mả*, tôi sẽ lấy bản dịch, nói, “*Hades.*” *Hades* là “mồ mả.” Mỗi lần Nó nói về âm phủ, “*Hades, mồ mả.*” Và tôi cứ để mặc điều đó cho đến lúc tôi thực sự tìm thấy những gì mà tôi đang nói về, rồi tôi giảng về âm phủ; vì vậy khi ấy tôi thật sự đã tìm thấy, toàn bộ bức tranh, và đã thấy nó ở đâu. Bởi vì, tôi cảm thấy rằng một mục sư thì có trách nhiệm với Đức Chúa Trời, về những gì người ấy nói với hội chúng đó, bởi vì họ sẽ nắm giữ đúng ngay trên điều đó. Và vì thế, thì, điều gì xảy ra nếu tôi cứ giữ chúng ở chỗ sai, và rồi thì giờ đến chỗ đó sẽ không đứng vững được? Hiểu không?

Và trong khái tượng đó Chúa ban cho tôi, cách đây một thời gian, khi những triệu đó...khi Đấng đó phán với tôi, nói, “Người sẽ bị đoán xét, trước tiên, bởi Phúc Âm người rao giảng.”

¹⁶ Tôi nói, “Con rao giảng giống như Phao-lô đã giảng, và những người còn lại của họ.”

¹⁷ Và tất cả hàng triệu tiếng nói đó kêu gào lên, “Chúng tôi đang an nghỉ trên điều đó.” Vậy đó. Hiểu không? Đúng.

¹⁸ Vậy tôi muốn tiếp tục vào tối nay, bây giờ, để chúng ta sẽ không ở lại lâu quá. Và đừng quên bây giờ...Bây giờ, sáng nay... Tôi đã có ghi chú nhỏ ở đây. Sáng nay tôi giảng về Đa-ni-ên trong cảnh phu tù, Gáp-ri-ên đã đến với ông và giáo huấn cho ông về tương lai. Đó là những gì chúng ta có sáng nay, lời dạy về tương lai.

¹⁹ Vậy thì, tối nay, chúng ta đang nói về *Sáu Mục Đích Từ Sự Thăm Viếng Của Gáp-ri-ên Đến Đa-ni-ên*. Chúa nhật tới, ý Chúa, đặt bảy mươi tuần lễ, chỗ chúng thuộc về, trong yếu tố thời gian.

Và nơi chúng ta đang đứng là đâu? Vậy thì, nếu chúng ta có thể chỉ tìm thấy điều đó và làm cho nó chắc chắn, xác thực, thế thì chúng ta sẽ biết ngay thời đại mà chúng ta đang sống. Bây giờ, chúng ta sẽ không biết khi nào Ngài sẽ Đến; không ai sẽ biết được điều đó. Chúa Jêsus, chính Ngài không biết nó. Ngài nói Ngài không biết. Ngài nói chỉ Cha, duy nhất, biết điều đó. Thậm chí không có Thiên sứ nào biết được điều đó. Không ai trong chúng ta biết khi nào Ngài sẽ đến, nhưng chúng ta có thể nói về thời đại—thời đại mà...thì giờ mà chúng ta đang sống, biết chúng ta có thể thật gần như thế nào.

²⁰ Bây giờ, ôn lại một chút, bởi vì các chàng trai đang thu băng đoạn này...Máy móc đang chạy lại trong phòng. Và dĩ nhiên, những cuộn băng, chúng được gỡ ra, khắp mọi nơi.

²¹ Bây giờ, bài học của sáng nay, sau khi chúng ta đã ôn lại chương 4 và 5, thì chúng ta gắn liền vào...bắt đầu với chương 9 của Đa-ni-ên. Và bây giờ, tối nay, chúng ta tiếp tục với chương 9. Trước khi đến gần nó, chúng ta hãy cúi đầu trong một phút và thưa với Tác Giả của Lời.

²² Kính lạy Đức Chúa Trời nhân từ của chúng con, chúng con tin chắc rằng Ngài biết ngay ý định của lòng chúng con. Ngài biết tại sao chúng con có mặt tại đây. Và Ngài biết chúng con không bao giờ đến tối nay chỉ vì rằng chúng con nghĩ đó sẽ là một nơi tốt đẹp để đến, để lấy sự thư giãn một chút cho buổi chiều. Cha ôi, con không tin có một người nào ở đây vì mục đích đó. Con tin rằng chúng con có mặt ở đây tối nay bởi vì chúng con hết sức chân thành, trung thực, và muốn biết CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.

²³ Chúng con yêu mến Ngài, Chúa ôi, và chúng con yêu mến Lời Ngài. Và nếu nơi này Ngài đã cung cấp cho chúng con, chỉ là một mái che trên đầu chúng con, và những khối bê tông này, chúng con biết ơn Ngài dành cho nơi này. Vì, chúng con tin rằng có một Nhà bên kia bầu trời, nơi chúng con hướng về con đường đó. Và chúng con nghĩ về những cha ông của mình mà thậm chí đã không có được đặc ân này, và điều đó khiến cho chúng con cúi lòng mình trong sự hổ thẹn, Chúa ôi, vì thậm chí đã phàn nàn.

²⁴ Giờ này, Cha ôi, chúng con nguyện xin Ngài sẽ mở ra cho chúng con, tối nay, lời Kinh Thánh. Xin đến, bước đi dọc theo, bên

cạnh mỗi người chúng con, khi chúng con đi xuống con đường này tối nay. Xin phán với chúng con giống như Ngài đã phán với những người đi về Em-ma-út, từ Giê-ru-sa-lem. Hầu cho, khi buổi thờ phượng chấm dứt, tối nay, chúng con có thể đi đến những ngôi nhà khác nhau của mình và nói, “Lòng chúng ta há chẳng nóng nảy trong chúng ta khi chúng ta đã nghe Ngài giảng qua Lời Ngài!”

25 Xin ban phước cho phần đọc. Xin ban phước cho những nỗ lực yếu ớt của con, Chúa ôi. Xin mở miệng của con với điều nào là đúng, và đóng nó lại với điều nào sai trật. Và xin nhận sự vinh hiển cho chính Ngài, và vinh hiển trong dân sự Ngài, để họ có thể nhìn thấy thời đại mà chúng con đang sống và sự Tái lâm gần đến của Chúa Jêsus. Vì, chúng con cầu xin trong Danh Ngài—Ngài, Danh của Chúa Jêsus Christ. A-men.

26 Bây giờ, quay lại những câu Kinh Thánh của chúng ta trong một vài phút, chúng ta thấy rằng Đa-ni-ên đã ở trong cảnh phu tù suốt sáu mươi tám năm dài. Hãy nghĩ về điều đó! Bây giờ, anh chị em, và giấy và bút chì của mình, mà đã không có được điều đó sáng nay, có thể ghi lại nó tối nay. Từ năm 606 trước Công nguyên đến 538. Lấy 538 từ 606, anh em có sáu mươi tám năm Đa-ni-ên đã ở trong...cảnh phu tù; không có nhà thờ nào để đi, không có những bài giảng nào để nghe, không có gì cả. Nhưng ông đã có một vài quyển sách, một số cuộn sách, mà vị tiên tri trước ông đã nói tiên tri, và là—là Giê-rê-mi.

27 Bây giờ, trong lúc nghiên cứu về lời Kinh Thánh, ông đã nhìn thấy thời gian sắp hết, rằng thời gian bảy mươi năm...Và Đa-ni-ên đã long trọng tin mỗi lời mà tiên tri Giê-rê-mi đã nói. Và tôi nói điều này, với lớp học của tôi tối nay: Chúng ta có nên tin những vị tiên tri của chúng ta không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Vâng, thưa quý vị. Vì, Lời của Chúa đã đến với những vị tiên tri. Họ có CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Và tiên tri thật sẽ không bao giờ thay đổi từ lời—lời của tiên tri khác. Họ sẽ không bao giờ làm cho Nó nói điều gì đó mà Nó không nói. Họ sẽ nói hoàn toàn chính xác những gì mà vị tiên tri thật đã nói. Điều đó làm cho họ thành một vị tiên tri. Thế thì khi họ nhận được điều đó, và rồi họ bảo trước những gì sẽ đến, biết điều này, với sự kính sợ trong

lòng họ, nếu như họ nói điều gì sai trái và nó sẽ dẫn dắt người nào đó đi lạc. Chúng ta không bao giờ muốn làm điều đó. Chúng ta muốn tin chắc tuyệt đối rằng chúng ta có Lời của Chúa trước khi chúng ta nói CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Hiểu không? Nó phải là một sứ điệp trực tiếp, tuyệt đối từ Ngai của Đức Chúa Trời, hay là chúng ta sẽ không bao giờ nói nó.

28 Vậy thì, trong khi nghiên cứu lời Kinh Thánh, ông đã thấy rằng bảy mươi năm đang sắp hết. Vì vậy, ông đã có mặt ở đó sáu mươi tám năm, còn lại hai năm trong tương lai cho đến khi Đức Chúa Trời khôi phục dân sự của Ngài trở lại quê nhà của họ.

Trong lúc cầu nguyện, chúng ta nhận thấy rằng có một Thiên sứ đầy quyền năng đến từ Trời. Người nào có thể nhắc lại tên Ngài không? [Hội chúng đáp, “Gáp-ri-ên.”—Bt.] Gáp-ri-ên. Và Ngài là Thiên sứ cho hội thánh dân Do Thái. Bao nhiêu anh em biết điều đó? Mọi nơi, đó là Gáp-ri-ên. Gáp-ri-ên là sứ giả cho hội thánh, hội thánh người Do Thái; đã đến với Ma-ri; Ngài đã đến với Xa-cha-ri. Luôn luôn, đó là Gáp-ri-ên. Và Ngài là một trong những Thiên sứ lớn của Thiên đàng. Và Ngài há chẳng mang đến cho Anh Đa-ni-ên của chúng ta một lời chào mừng tuyệt diệu như thế từ Đức Chúa Trời sao! “Ồ, hỡi Đa-ni-ên, rất được yêu quý!”

29 Điều đó chẳng làm cho anh em cảm thấy dễ chịu, khi nghĩ rằng Đức Chúa Trời yêu mến anh em sao? Nếu tôi không được yêu thương quá đỗi, tôi thật thích biết rằng tôi hầu như được yêu một chút trên Đó, phải không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chắc vậy. Thật hầu như...Ngài nghĩ về tôi, thỉnh thoảng, điều đó chỉ khiến cho tôi muốn kêu lên, để nghĩ rằng thậm chí Ngài săn sóc tôi. Và chúng ta có sự bảo đảm rằng Ngài thật săn sóc chúng ta, bởi vì, “Trong lúc chúng ta còn là những tội nhân, Đấng Christ đã chết thay cho chúng ta,” thưa anh em. Và, bây giờ, chúng ta là những kẻ xa lạ với Đức Chúa Trời, bây giờ chúng ta đã được làm cho gần với Đức Chúa Trời và đã ban cho chúng ta của cầm về sự cứu rỗi của mình, đó là, Đức Thánh Linh. Và với một đức tin ở trong đó để nhắc chúng ta lên trên những điều của thế gian, và chúng ta cười trên đỉnh của nó. Điều đó là sự vinh hiển. Phải không? [“A-men.”] Được rồi.

30 Trong lúc cầu nguyện, Giáp-ri-ên đến và bảo ông rằng không chỉ còn có thêm hai năm nữa trước khi họ sẽ quay về với quê nhà, nhưng đã bảo cho ông toàn bộ nơi đến của dân đó. Hãy nghĩ về điều đó! Toàn bộ nơi đến, mỗi cuộc hành trình trên đất, Giáp-ri-ên đã giải thích điều đó cho Đa-ni-ên. Nói Người được sai đến để bảo cho Đa-ni-ên điều quan trọng này. Thật vị tiên tri đó hẳn phải đã cảm thấy như thế nào! Và Người bảo cho ông rằng có bảy mươi tuần lễ được định trên dân sự, cho tới kỳ chung kết; đó là kỳ sau rốt, vì vậy nó chấm dứt tất cả, sự tận chung. Người nói, “Có bảy mươi tuần lễ.”

31 Một vài người trong họ công nhận điều đó thành những tháng, một vài người thì những ngày, một số...Hừ! Nếu nó thực sự là những tuần lễ, chỉ có khoảng hai năm một phần tư, hay là một và một phần tư năm của nó. Và, xem đó, anh em...Đó là chỗ chúng ta phải tìm ra, là đáng tin cậy.

32 “Bảy mươi tuần lễ được định trên dân sự các ngươi.” Vì mục đích gì? Để làm gì? Nó được định trên dân sự của ai? Dân sự của Đa-ni-ên, những người Do Thái. Và nó được định cho cái gì? Không chỉ trên Đa-ni-ên, nhưng trên thành thánh của Đa-ni-ên; đây, thành thánh của Đa-ni-ên. Bây giờ, thưa hội thánh, thành thánh của Đa-ni-ên là gì? [Hội chúng nói, “Giê-ru-sa-lem.”—Bt.] Giê-ru-sa-lem.

33 Và bây giờ chúng ta sẽ lấy, có lẽ hiểu được điều đó tối nay: Giê-ru-sa-lem đã ở đâu? Ai đã sáng lập Giê-ru-sa-lem? Anh em có bao giờ suy nghĩ về điều đó không? Ai đã sáng lập Giê-ru-sa-lem? Nó được thành lập khi nào? Chúng ta sẽ hiểu được điều đó, lát nữa đây. Ai đã thành lập Giê-ru-sa-lem? Thưa các bạn, đó là một thứ bé nhỏ giấu sau một góc, nhưng chắc chắn Nó nói cho biết điều đó. Vâng, thưa quý vị. Ai đã sáng lập Giê-ru-sa-lem, và nó được sáng lập khi nào? Được rồi. Và đó là thành thánh của Đa-ni-ên.

34 Và chúng ta thật sự hiểu rằng thành phố ấy, mà bây giờ đã có lời rửa sả trong hai ngàn năm, sẽ được xây lại và được tái lập lại. Và sự thờ phượng đền thờ sẽ được thiết lập đúng như nó đã có lúc ban đầu. Đúng vậy. Giê-ru-sa-lem sẽ là, bây giờ, và sẽ có một của lễ, của lễ chay hàng ngày được dâng lại giống như nó đã có

thuở ban đầu. Tôi nghĩ, tối nay, chúng ta sẽ đi vào hầu hết điều đó, hay phần lớn của nó.

³⁵ Bây giờ, thưa các bạn, tôi muốn anh em biết, rằng, điều nổi bật về những điều này, tôi chắc chắn đang để ra những tuần lễ giảng dạy. Nhưng chỉ hầu như động đến nó, vậy để khi thời tiết mát mẻ hơn, hay trễ hơn một chút, khi chúng ta đi vào trong Bảy Ấn đó, Bảy Bát, Bảy Tiếng Kèn, tất cả những điều này, để tôi có thể tham khảo lại và nói, “Anh em có nhớ bảy mươi tuần lễ của Đa-ni-ên không? Anh em có nhớ thời đại Hội thánh, khi nó đã cất lên, và những gì đã xảy ra không?” Và bảy mươi tuần lễ này của Đa-ni-ên bao phủ từ sự cất lên của Hội thánh cho đến lúc sự quay trở lại của Hội thánh. Khoảng thời gian đó là những gì nó bao phủ. Bây giờ, vậy thì, không phải là tất cả bảy mươi tuần lễ của Đa-ni-ên; một phần của nó. “Bảy mươi tuần lễ được định.”

³⁶ Bây giờ, có một mục đích sáu phần trong chuyến viếng thăm của Người, bảo cho ông những gì sắp ứng nghiệm. Vậy thì, có một mục đích sáu phần của sự đến của Người. Vậy thì, tối nay, tôi nghĩ chúng ta sẽ ngừng lại đây trong những lời Kinh Thánh chỗ mà chúng ta đã học sáng nay, chỗ có một mục đích sáu phần. Chúng ta ở đây này. Bây giờ chúng ta tìm thấy rằng mục đích sáu phần, một trong điều đó. Bây giờ chúng ta hãy lấy - chương thứ tư, câu - thứ tư...câu thứ 24 của chương thứ 9 của Đa-ni-ên.

Và bảy mươi tuần lễ được định trên dân người...

Bây giờ hãy nhớ, đó là tất cả cuộc hành trình của những người Y-sơ-ra-ên sẽ có trên trái đất này. Chúng được định. Bảy mươi tuần lễ thật sự được định. Đó là tất cả được phân bổ cho những người Do Thái.

...trên dân người và trên thành thánh người...

Bởi vậy, bảy mươi tuần lễ này, bây giờ đừng có bỏ qua nó, nó sẽ khai thị từ thời gian đó cho đến kỳ chung kết của những người Do Thái, và cũng là kỳ chung kết của Giê-ru-sa-lem, cho đến khi sẽ có một thành phố mới được xây nên. Vậy thì, ồ, tôi hy vọng chúng ta đi vào đó, thật tốt và sâu sắc tối nay.

...được định trên dân người và trên thành thánh của người,... (Để làm gì?)...để làm sạch sự gian ác,...

³⁷ Người đã bảo cho ông điều gì bấy giờ? Ông đang cố gắng tìm ra bao lâu nó sẽ xảy ra. “Tôi biết chúng tôi đang ở kỳ cuối cùng.” Giống như chúng ta bây giờ, “Chúa...”

³⁸ Bao nhiêu anh em trong lớp học này, đêm nay, tin rằng chúng ta đang ở kỳ sau rồi? Hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Cảm ơn anh em. Chúng ta đang ở kỳ sau rồi. Bây giờ chúng ta đang cố gắng tìm hiểu, bởi Đức Chúa Trời, thật sự chừng nào điều đó sẽ xảy ra. Chúng ta đang sống trong thời nào? Đó là lý do chúng ta đang quay trở lại và chọn ra những vị tiên tri này, và vân vân, và đang cố gắng tìm ra chúng ta ở đâu.

³⁹ Và đó là những gì mà Đa-ni-ên đã làm. Ông ngược mặt hướng về Đức Chúa Trời. Bao nhiêu anh em đã đọc Đa-ni-ên 9 hôm nay, hãy đưa tay lên. Được rồi. Anh em thấy lời cầu nguyện của ông, cách ông đã có sự xưng tội của mình về dân sự ông, và xưng tội của chính ông. Ông muốn chắc chắn rằng ông đã tìm thấy khi nào họ quay về, bởi vì ông muốn làm cho dân sự sẵn sàng để trở về.

Bây giờ, điều mà tôi đang cố gắng làm, là tìm ra khi nào chúng ta sẽ đi lên, và làm cho dân sự sẵn sàng để cất lên, để được sẵn sàng. Và chúng ta ngược mặt mình lên với Đức Chúa Trời, qua những lời cầu nguyện và sự khẩn xin, để tìm thấy, “Lạy Chúa, chúng con đang sống trong giờ nào?”

⁴⁰ Chúng ta đã nhìn thấy tất cả những điều khác nhau này đang xảy ra; chúng ta nhìn thấy thế giới trong sự hỗn loạn. Chúng ta nhìn thấy thì giờ cận kề. Sự...chữ viết tay ở trên tường, mọi việc mà Đức Chúa Trời đã phán. Chúng ta nghe Tổng thống của mình đang nói về một cuộc chiến tranh khác, đang đến ngay bây giờ. Chúng ta nghe lời tiên đoán, “Trong vòng, ồ, trong vòng một vài giờ đồng hồ sau khi cuộc chiến tranh, được tiên đoán rằng các quốc gia sẽ chẳng còn gì ngoài bụi núi lửa.” Và chúng ta biết mình đã có điều đó.

Vậy chúng ta biết, trước khi điều đó xảy ra, Hội thánh phải ra đi. Vậy, “Chúa ôi, chúng con hiện ở đâu?” Đó là lý do tôi tin rằng Ngài sẽ cho chúng ta biết. Chúng ta ngược mặt để tìm ra. Bây giờ, trước tiên, chúng ta hãy tìm thấy.

Bây mươi tuần lễ định trên dân người...thành thánh người, đặng ngăn sự phạm phép,...trừ tội lỗi, và làm sạch sự gian ác,...đem sự công bình đời đời vào,...đặng đặt ấn tín nơi sự hiện thấy và lời tiên tri, và xúc dầu cho nơi rất Thánh.

41 Đó là mục đích sáu phần của cuộc thăm viếng của Gáp-ri-ên.

42 Bây giờ chúng ta hãy bắt đầu, số một. Nếu anh em muốn đánh dấu nó, anh em có những cây bút chì. Số một, “Để ngăn sự phạm phép,” đó là điều đầu tiên. Bây giờ, để ngăn sự phạm phép của Y-sơ-ra-ên, những người đã phạm tội nghịch lại Đức Chúa Trời, sẽ cắt sự vô đạo ra khỏi Gia-cốp.

Vậy thì, để tìm thấy điều này, chúng ta hãy lật ra Rô-ma. Chương thứ 11 của Rô-ma, và bắt đầu với câu 21 của Rô-ma 11. Bây giờ chúng ta sẽ đến với điều gì? “Ngăn sự phạm phép.” Rô-ma 11:21. Được rồi.

Vì nếu Đức Chúa Trời chẳng tiếc nhánh nguyên,...(Là ai vậy? Y-sơ-ra-ên.)...thì tất nhiên...cũng chẳng tiếc người nữa.

Bây giờ, tôi muốn anh em, khi anh em về nhà, đọc cả chương 11 này. Tôi chỉ đang đọc chỗ này để...Hãy đánh dấu xuống cả chương 11, và đọc nó.

...chẳng tiếc người nữa.

Vậy hãy xem sự nhân từ...sự nghiêm ngặt của Đức Chúa Trời: đối với họ là kẻ đã ngã xuống,...còn sự nhân từ, đối với người, miễn là người tiếp tục giữ mình trong sự nhân từ Ngài: bằng chẳng vậy người...sẽ bị chặt bỏ, cũng bị chặt bỏ.

Và về phần họ cũng vậy, nếu họ không gùi mài trong sự chẳng-...nếu họ không gùi mài trong sự chẳng tin, thì cũng sẽ được tháp vào: vì Đức Chúa Trời có quyền lại tháp họ vào.

Đấy, nói rằng sẽ có một thời mà khi dân Ngoại sẽ bị cắt ra khỏi, và Y-sơ-ra-ên trở về tháp vào lại.

Vì nếu chính người đã bị cắt khỏi cây—khỏi cây ô-li-ve hoang thuận tính mình (dân Ngoại), mà được thắp vào cây ô-li-ve tốt nghịch tính...

Chúng ta nghịch với tự nhiên, xa lạ, không có sự thương xót, không có Đức Chúa Trời, không hy vọng gì cả. Và Đức Chúa Trời, bởi sự thương xót của Ngài, ban cho chúng ta một cơ hội, cắt đi Y-sơ-ra-ên công nghĩa vì những sự phạm phép, và để họ qua một bên, cây hoang...cây ô-li-ve thuận tính, và đã mang vào cây ô-li-ve hoang nghịch tính, trái ngược với cây nguyên.

...đến với cây...tốt nghịch tánh: thì hướng chi những kẻ này, là nhánh nguyên, sẽ được thắp vào chính cây ô-li-ve mình?

Được rồi, chúng ta hãy đọc tiếp.

Vì hồi anh em, tôi không muốn, rằng anh em sẽ chẳng biết sự mầu nhiệm này, e anh em sẽ khoe mình khôn ngoan chẳng; ấy là một phần của dân Y-sơ-ra-ên đã sa vào sự cứng lòng, xảy ra với dân Y-sơ-ra-ên, cho đến chừng nào số dân Ngoại...được nhập vào đầy đủ.

⁴³ Cho đến khi Đức Chúa Trời đã xong với dân Ngoại, Y-sơ-ra-ên bị mù lòa. Họ đã đi lạc vào tội lỗi và để những gian ác chống nghịch với Đức Chúa Trời, bởi vì Đức Chúa Trời đã làm mù mắt họ, để chúng ta có thể được thắp vào. Anh em hiểu được điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Bây giờ câu 26.

Và vậy thì cả dân Y-sơ-ra-ên sẽ được cứu:...

⁴⁴ Đức Chúa Trời đã làm mù họ có mục đích cho các bạn và tôi. Họ không thể nhìn thấy được, bởi vì Đức Chúa Trời đã làm mù họ. Và tất cả Y-sơ-ra-ên, Y-sơ-ra-ên thật, sẽ được cứu. Thiên sứ đã nói gì? Vinh quang thay! “Để ngăn sự phạm phép của Y-sơ-ra-ên! Ta đã đến để bảo cho người hay rằng sẽ có một thời khi những sự phạm phép của Y-sơ-ra-ên sẽ được chấm dứt.” Đức Chúa Trời sẽ cắt đi nhánh hoang nghịch đó, và thắp nhánh đó vào, lại, nhánh thật đó vào lại.

⁴⁵ Ồ, đôi khi điều đó khiến cho tim tôi nhảy lên, thấy họ đáng thương, dân ấy khốn khổ đã bị cắt đi ra nơi xa kia, mà không biết nơi họ đang đi đâu; và nghĩ rằng Đức Chúa Trời, trong sự

thương xót của Ngài, đã làm như thế để tôi có thể được cứu. Đã làm mù mắt của họ để không thấy Đấng Mê-si của chính họ, đã bịt tai họ lại để họ không thể nghe Ngài; tuy nhiên, đã nhìn ngay vào những phép lạ của Ngài, và nhìn ngay vào những phép lạ và những điều mà Ngài đã làm.

⁴⁶ Tôi tin, Ma-thi-ơ, chương thứ 12, hay chương 8 hay chương 12, đã nói, “Dẫu Chúa Jê-sus đã thực hiện thật nhiều phép lạ, song họ không thể tin.” Bởi vì, Đức Chúa Trời đã phán, “Họ có mắt mà họ không thấy được, và có tai mà họ không thể nghe được; kéo e họ sẽ thấy bằng mắt họ và nghe bằng tai họ, và Ta sẽ làm họ trở lại chẳng.” Nhưng, để chúng ta có thể có một cơ hội, Ngài đã kéo bức màn xuống che mắt con cái của Chính Ngài, quay con cái của chính Ngài khỏi bàn, và quay họ khỏi nương dựa của Thánh Linh, để Ngài có thể tìm thấy...để chúng ta có thể có một cơ hội để sống, được ban cho chúng ta Sự Sống. Câu 26, lần nữa.

Và vậy thì cả dân Y-sơ-ra-ên sẽ được cứu: như có chép rằng, Đấng Giải Cứu sẽ đến từ Si-ôn, và sẽ cất sự vô đạo ra khỏi Gia-cốp:

⁴⁷ Vâng, một trong những ngày này, Ngài sẽ đến với Núi Si-ôn. Trên Núi Ô-li-ve, họ sẽ nhận ra Ngài, và tất cả Y-sơ-ra-ên sẽ biết đó là Ngài. Dân Ngoại sẽ xông vào lúc đó. Nhánh đó đã được tháp vào, Đức Chúa Trời sẽ lấy từ đó trái đã được ở với nhau. Và nhánh nho hoang nghịch đó sẽ là...

⁴⁸ Và bây giờ hãy nhớ, trở lại trong đây khi anh em đọc, Ngài phán, “Nếu các rễ đó là thánh, và các rễ đó đã sinh ra từ một Rễ thánh, thì trái mà đến từ Rễ thánh đó cũng sẽ sanh ra trái thánh.” Và nếu Rễ đó là Đức Chúa Jê-sus Christ, Đấng là cả Rễ và Chồi của Đa-vít; nếu Sự Sống đó đã ở trong Ngài, đến qua dòng dõi Do Thái và đã bị cất đi khỏi họ, và mắt của họ đã bị mù để chúng ta có thể thấy được, thì đời sống của chúng ta sẽ phải theo kiểu mẫu với Nhánh phước hạnh đó. Ồ, vâng, thưa anh em. Đúng vậy.

⁴⁹ Đức Chúa Trời đã cất họ ra khỏi, một cách có mục đích, và đã làm mù mắt họ để chúng ta có thể có một cơ hội nhìn thấy, ban cho chúng ta một cơ hội. Và chúng ta bước đi loanh quanh giống như chúng ta là ai đó. Phao-lô nói họ ở đây, “Hãy chú ý, cách anh em làm điều đó như thế nào. Hãy để ý! Vì nếu Đức Chúa Trời đã

không tiếc nhánh nguyên, thì làm sao Ngài sẽ có sự thương xót nào thêm nữa trên nhánh hoang đã có rồi...”

Vậy chúng ta bước đi loanh quanh, nói, “Tôi là tín đồ Trưởng Lão! Tôi là tín đồ Giám Lý! Tôi là tín đồ Báp-tít! Tôi là tín đồ Ngũ Tuần!” Điều đó chẳng có nghĩa gì với Đức Chúa Trời. Anh em phải được tái sinh bởi Đức Thánh Linh đó mà đến từ RỂ. Nhưng Ngài đến...

⁵⁰ Bây giờ, hãy nhớ, Ngài đang không nói về dân Ngoại. Tôi chỉ đang đưa điều này vào đây để anh em nhìn thấy chỗ dân Ngoại có cơ hội của mình.

⁵¹ Nhưng, Ngài đến “để ngăn sự phạm phép,” làm cho xong nó. Bây giờ, nếu chúng ta quay trở lại trong Đa-ni-ên lần nữa, và chúng ta sẽ tìm thấy điều đó trong Đa-ni-ên, chúng ta tìm thấy ở đây, câu 24. Được rồi. “Đặng ngăn sự phạm phép.” Ngăn cái gì? Đặng ngăn sự phạm phép của Y-sơ-ra-ên.

Sự phạm phép là gì? Là làm nghịch lại điều gì đó. Một sự phạm phép chống lại tôi, là làm điều sai trái đối với tôi. Sự phạm phép nghịch lại anh em, là làm điều sai trái đối với anh em.

Vì vậy, Y-sơ-ra-ên đã làm điều sai trái với Đức Chúa Trời. Và trong tuần lễ thứ bảy mươi này, điều gì sẽ xảy ra? Đức Chúa Trời sẽ làm xong sự phạm phép của Y-sơ-ra-ên. “Đặng ngăn sự phạm phép,” sẽ là, “cắt sự vô đạo ra khỏi Gia-cốp.” Và rồi tất cả Y-sơ-ra-ên sẽ được sanh lại. Tất cả họ sẽ nhận lãnh Đức Thánh Linh.

Bây giờ, số hai, hãy viết điều đó xuống giấy của anh em.

⁵² Chúng ta có thể lưu lại một thời gian lâu về điều đó, nhưng tôi không muốn đi đến chỗ rao giảng về nó. Chỉ muốn nói chuyện với anh em, để anh em có thể nắm được nó kỹ lưỡng. Khi chúng ta đi vào trong Bảy Ấn này, thì anh em sẽ di chuyển ngay qua Hội thánh, qua các Ấn, qua các Tai vạ, và biết mình đang đứng ở đâu. Được rồi.

⁵³ Số hai, “Trừ tội lỗi.” Bây giờ chúng ta hãy đọc lại, Đa-ni-ên.

...đặng ngăn...sự phạm phép, và—và trừ tội lỗi...

Đó là mục đích thứ hai sự đến của Ngài. Đầu tiên, là ngăn sự phạm phép của Y-sơ-ra-ên; và để trừ tội lỗi. Y-sơ-ra-ên đã phạm

tội ở đâu? Họ đã phạm trọng tội ở đâu? Họ đã tự phân rẽ mình khỏi Đức Chúa Trời ở đâu?

⁵⁴ Bây giờ hãy lắng nghe kỹ. Chúng ta hãy lật qua Tin lành Ma-thi-ơ 24. Và đây là chỗ Y-sơ-ra-ên đã phạm tội chết người. Đây là chỗ mà nó đã thực hiện tội lỗi cuối cùng của nó, và đó là lý do nó ở trong tình trạng ấy hôm nay. Ma-thi-ơ, chương thứ 27 của Tin Lành theo Thánh Ma-thi-ơ, và câu thứ 25 của chương 27. Chúng ta hãy bắt đầu khoảng câu thứ—thứ 21.

Quan tổng đốc cất tiếng hỏi và nói với họ rằng, Trong hai người này các người muốn ta tha ai? Và họ thưa rằng, Ba-ra-ba.

Bây giờ hãy nhớ, đó là Y-sơ-ra-ên. “Ba-ra-ba!”

Phi-lát đã nói với họ rằng, Ta sẽ xử thế nào...với Jêsus gọi là Christ? (Hãy lắng nghe họ!) Họ đều nói với người rằng, Hãy đóng đinh hắn trên cây thập tự.

Hãy nhớ, đó là Đấng Mê-si của họ mà Đa-ni-ên nói sẽ đến. Hãy nhớ sáng nay, trong bài học ở đây, “Ngài sẽ bị trừ đi, không phải vì chính Ngài,” không phải điều gì Ngài đã làm.

...Hãy đóng đinh hắn trên cây thập tự.

Và quan hỏi, Tại sao, người này đã làm việc dữ gì? Nhưng họ lại kêu la lớn hơn, nói rằng, Đóng đinh hắn trên cây thập tự.

Lúc ấy Phi-lát thấy mình không thể thắng nổi chi hết, nhưng mà...sự ồn ào càng thêm, và người lấy nước, và rửa tay trước mặt thiên hạ, mà nói rằng, Ta không có tội về huyết của người công bình này: điều đó...mặc kệ các người.

⁵⁵ Hãy lắng nghe! Đây là lỗi lầm của họ. Đây là tội lỗi của họ.

Lúc ấy hết thầy trả lời...dân chúng, đều đáp rằng, Xin huyết Người lại đổ trên chúng tôi, và trên con cái chúng tôi.

⁵⁶ Đó là chỗ họ đã làm điều đó. Ngài đã trừ tội lỗi cho họ. Làm sao Ngài có thể làm điều gì khác ngoài tha thứ cho họ, biết rằng Ngài phải làm mù mắt họ, để chúng ta có thể đi vào. Nó giống

như con cái của chính Ngài đang kêu đòi Huyết Ngài. Và họ đã bị mù, và Ngài biết họ đã bị mù. Đó là lý do Ngài đã kêu lớn xin sự tha thứ cho họ. “Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ không biết mình đang làm điều gì.” Họ bị mù. Vì cố chúng ta họ đã bị mù. Trong sự vô tín của mình họ đã làm điều này. Nhưng khi họ gặp lại Ngài...A-men!

57 “Trừ tội lỗi.” Tội lỗi là gì? Sự vô tín. Họ đã không tin đó là Đấng Mê-si. Họ không thể thấy Ngài là Đấng Mê-si, tuy Ngài đã làm mọi dấu hiệu mà Đấng Mê-si phải làm. Nhưng họ không thể nhìn thấy nó. Họ đã bị mù.

58 Vậy khi anh em nhìn thấy người ta nói, “Tôi không tin vào sự chữa lành Thiêng liêng. Tôi không thể nhìn thấy nó. Tôi không thể hiểu được phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh này.” Đừng nổi giận với họ; họ bị mù. Họ bảo, “Tôi không thể hiểu được Sự điệp này về sự Ngài Đến. Tôi không thể hiểu được phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh này. Tôi không thể hiểu được dòng giống của rắn. Tôi không thể hiểu được thứ này.” Họ bị mù, mà không biết điều đó. Cứ cầu nguyện cho họ. Được rồi.

59 Trong sự vô tín của họ; nhưng, khi họ nhìn thấy Ngài, khi Ngài đến trở lại, điều đó sẽ kết thúc của sự vô tín của họ.Ồ, chào ôi! Trước tiên chúng ta hãy giở qua Sáng thế ký 25, chương thứ 45, và lấy một—một hình bóng của nó. Tôi đã viết xuống ở đây một số, của Sáng thế ký 45, anh em mà đang ghi chú.Ồ, tôi yêu mến Phúc Âm ngày xưa tốt đẹp này biết bao! Được rồi. Bây giờ chúng ta biết mình ở đâu.

Anh em ở phía sau của tòa nhà, có thể nghe tôi rõ không? Hãy đưa tay lên nếu anh em có thể nghe tôi. Tôi giảng điều này kỹ một chút.

60 Bây giờ chúng ta sẽ đọc một phân đoạn Kinh Thánh này. Tôi muốn anh em lắng nghe, các anh em nào không có Kinh Thánh. Anh em có Kinh Thánh của mình, giở ra Sáng thế ký. Trước tiên, chúng ta hãy khởi đầu trong chương 44, bắt đầu với câu 27.

61 Đó là Giô-sép, và Giô-sép là một hình bóng hoàn hảo của Đấng Christ. Chúng ta biết điều đó. Bao nhiêu người biết điều đó? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chàng bị những người anh

của mình căm ghét (tại sao?) bởi vì chàng là thuộc linh, chàng đã thấy những khải tượng, thông giải những giấc mơ. Chàng là con người thuộc linh giữa vòng những người anh mình, và họ ghét chàng. Và cha chàng thương yêu chàng.

Chúa Jêsus cũng bị những giáo hội giáo phái ghét, nhưng Đức Chúa Trời Cha Ngài yêu thương Ngài. Tại sao họ căm ghét Ngài? Bởi vì Ngài thuộc linh. Bởi vì...Họ bảo, họ đã nói, “Hắn là một thầy bói, một con quỷ.”

⁶² Anh em còn nhớ những gì các anh của Giô-sép nói với chàng không? “Thằng nằm mộng đến kia.” Hiểu không? Xem đó, giống vậy. Và họ đã bán Giô-sép cho gần như cùng một giá mà Giu-đa đã bán Chúa Jêsus, ba mươi miếng bạc. [Anh Branham gõ trên bục nhiều lần—Bt.] Ném chàng vào một cái hố, và đi và nói với cha rằng điều gì đó đã giết chàng, chàng chết rồi. Nhưng chàng đã được đem lên khỏi hố. Đấng Christ đã bị ném vào trong một cái hố, và đã được cất lên. Và từ nơi đó chàng đã đi đến nơi cao nhất có trên đất. A-men! Giô-sép đã đi đến bên tay phải của Pha-ra-ôn; và Chúa Jêsus đã đi đến bên tay phải của Đức Chúa Trời. Trong sự cảm dỗ của người, trước sự tôn cao của người. Chúa Jêsus, trước khi Ngài được tôn cao, đã trải qua sự cảm dỗ.

⁶³ Ồ, tôi tin ấy là Billy Sunday, nhà truyền giáo vĩ đại, đã nói, “Mỗi—mỗi cây có một triệu Thiên sứ ngự trong nó, ngày đóng đinh trên thập tự đó, nói, ‘Cứ buông lỏng tay của Ngài và chỉ cho chúng tôi. Chúng tôi sẽ thay đổi cảnh này ngay ở đây.’” Nhưng Ngài đã không thể làm điều đó.

⁶⁴ Cai-phe nói, “Hắn đã cứu chính mình; mà không thể cứu những kẻ khác được.” Ông đã không biết ông đang góp một lời bình luận. Nếu Ngài đã cứu được chính Mình, thì Ngài không thể cứu được những người khác. Vì vậy, Ngài đã phó chính Ngài, để cứu những người khác. Xem đó, quá mù với điều đó. Bây giờ họ...

⁶⁵ Lúc ấy khi ông ta đã có mặt ở đó trong sự tôn cao của mình, hay trước sự tôn cao của mình, sự cảm dỗ của ông. Hãy nhớ, Giô-sép bị tống vào trong ngục vì ông vô tội. Người Rô-ma, hay là...

⁶⁶ Tướng Y-sơ-ra-ên, tên là Phô-ti-pha; Phô-ti-pha đi, và đi vắng vào một chuyến đi. Ông có một người vợ xinh đẹp, và vợ ông bảo

Giô-sép vào trong nhà làm điều gì đó; và bà cố buộc Giô-sép làm điều gì đó sai trái. Và ông trung thành với Đức Chúa Trời. Tôi nói với anh em, họ luôn luôn...

⁶⁷ Phụ nữ các chị, tôi đã la lối chị em; bây giờ tôi sẽ đề cập về chị em, một phút. Hiểu không? Người nữ là một chiếc bình yếu hơn. Tôi biết không thể có một người nam tồi tệ trước khi có một người nữ tồi tệ. Nhưng người đàn ông biết điều đó, đàn ông biết rằng anh em là con trai của Đức Chúa Trời, và thật hổ thẹn cho anh em, lúc lợi dụng một người nữ; cho dù nàng có làm điều gì đi nữa. Nàng là một cái bình yếu hơn, và anh em biết điều đó. Nếu nàng đi ra, hành động không xứng với người nữ, hãy cầm lấy tay nàng và nói chuyện với nàng giống như một em gái. Anh em là con trai của Đức Chúa Trời. Đừng làm với họ những điều ác. Hãy nhìn Giô-sép, ông là một gương mẫu cho anh em.

⁶⁸ Và khi vợ của Phô-ti-pha, người nữ xinh đẹp này, danh giá, cao quý nhất, một trong những người nữ có địa vị nhất trong xứ, đã van nài và thuyết phục chàng. Và chàng đã quay đi, và bà đã bắt được chàng và cố để ôm chàng vào mình. Và chàng đã giật ra cho đến nỗi thậm chí cởi áo choàng của mình ra, và chạy trốn khỏi bà. Vâng, thưa quý vị. Và khi ông ấy trở về, họ nói dối về chàng, nói rằng chàng đi vào để cưỡng đoạt bà, và bà đã để lại... và chàng đã để áo choàng của mình ở đó. Và vì thế chàng phải đi vào ngục. Nhưng, trong ngục, Đức Chúa Trời đã ở với chàng, cho dù họ có đặt chàng ở đâu đi nữa.

⁶⁹ Chàng là hình bóng về Con của sự thịnh vượng. Mọi điều Giô-sép làm đều thịnh vượng. Và khi Chúa Jêsus trở lại trong thời kỳ Ngàn năm, đó là lý do các sa mạc sẽ nở rộ như hoa hồng. Mọi điều Ngài làm sẽ thịnh vượng. Ngài là Con của sự thịnh vượng. Bất cứ nơi nào anh em đặt Giô-sép, chỗ đó được ban phước. Nơi nào có Chúa Jêsus, chỗ đó được ban phước. Vậy, hãy nhận lấy Ngài vào trong lòng mình và được phước.

⁷⁰ Vậy chúng ta thấy bây giờ, rằng, rồi Giô-sép đã bị tống vào trong tù. Và có hai người ở trong tù; một trong họ đã bị hư mất, và một người được cứu. Chúa Jêsus, trong sự thử thách của Ngài trên cây thập tự, một tên trộm bị hư mất và một tên kia được cứu.

⁷¹ Khi Ngài được tôn cao, Ngài đi đến tay phải của Đức Chúa Trời. Khi Giô-sép được tôn cao, chàng được ở bên tay phải của Pha-ra-ôn, và không một người nào có thể nói với Pha-ra-ôn mà không nói với Giô-sép trước tiên và nhận sự cho phép.

Và khi Giô-sép rời cung điện...Ồ, chao ôi! [Anh Branham vỗ tay với nhau một lần—Bt.] Khi Giô-sép rời cung điện, những tiếng kèn vang lên, và nhiều người chạy trước chàng, rao truyền, “Hãy quỳ gối xuống! Giô-sép đang đến!” A-men!

Và khi Chúa Jêsus rời tay phải của Đấng Oai Nghi trên cao, những tiếng kèn sẽ vang lên. Và mọi đầu gối sẽ quỳ xuống, và mọi lưỡi sẽ xưng ra, “Chúa Jêsus đang Đến!” Chắc chắn! Nhưng nếu...

⁷² Và, hãy nhớ, khi chàng bị các anh em của mình khước từ, chàng đã làm gì? Chàng có một người vợ Ngoại bang; chàng có một người vợ xứ Ai Cập. Khi Chúa Jêsus bị cất khỏi những người anh em của Ngài ở lại đó, những người Do Thái, Ngài đã cưới với một Nàng Dâu dân Ngoại. Nhưng bây giờ, sau nhiều năm, sau khi con cái đã được sinh ra, Êp-ra-im và Ma-na-se, chàng đã có một gia đình.

⁷³ Rồi, một ngày kia, các anh em của chàng đến thăm chàng. Hãy xem. Chúng ta biết câu chuyện, cách chàng đã đặt vật nhỏ ở trong đó, để gợi lại. Và hành động giống như thậm chí chàng không nói được ngôn ngữ của họ; có một người thông dịch, cho người Hê-bơ-rơ, khi chính chàng là người Hê-bơ-rơ. Và em trai của họ đi xuống. Họ đã không biết chàng. Chàng là một hoàng tử vĩ đại.

Và ngay bây giờ, Đấng Christ thăm viếng người Do Thái, chữa lành bệnh tật của họ và vân vân, và họ vẫn không biết Ngài là Ai, Đấng Mê-si đó.

Chúng ta hãy bắt đầu ở câu 27 của chương thứ 44.

*Và kể tôi tớ ngài là cha tôi đã nói với chúng tôi rằng,
Chúng mày biết rằng vợ ta sinh cho ta—vợ ta đã sanh
cho ta hai đứa con trai:*

Và một đứa trong chúng đã từ ta đi mất biệt,...

Đó là Giô-sép, chính người mà họ đang trò chuyện với.

...và ta đã nói, Chắc nó đã bị thú dữ xé thành từng mảnh rời; vì đến bây giờ ta chưa thấy lại:

Và nếu chúng mày còn dắt đứa này đi khỏi mặt của ta nữa, và rủ có điều tai hại chi xảy đến cho nó, chúng mày sẽ làm cho kẻ tóc bạc này đau lòng xót dạ mà xuống mồ.

⁷⁴ Họ đã đem cậu bé Bên-gia-min xuống đó, em trai nhỏ của chàng. Anh em có biết Bên-gia-min đại diện cho ai không? Nhóm mới này của những người Do Thái thật, chân chính mà bây giờ đang tập hợp ở đó để tạo nên một trăm bốn mươi bốn ngàn người, chủng tộc này—này đang xuất hiện. Không phải là những người lươn lẹo Phố Wall này, không, không; đó còn hơn là bia đỡ đạn. Họ không phải là những người Do Thái. Họ không phải là người Do Thái. Những người Do Thái thực sự là những Bên-gia-min nhỏ bé này xuất hiện từ dưới đây, và thậm chí chưa bao giờ nghe Lời của Chúa Jêsus Christ.

Vậy bây giờ hãy đến với tôi...và cha ngài...và cha tôi, và em tôi không ở với chúng tôi; thấy rằng sự sống của người bị ràng buộc với sự sống của em tôi;

⁷⁵ Sự Sống của chính Đức Chúa Trời gắn chặt với Y-sơ-ra-ên. Ngài đã cưới nó. Chúng ta sẽ đi đến điều đó trong một vài phút, nếu ý Chúa. Ngài kết hôn với Y-sơ-ra-ên. Sự Sống của Ngài đã khăng khít với nó. Cũng như tôi khăng khít với Bà Branham, vợ tôi ở sau đó, và anh em gắn chặt với vợ của mình. Sự sống của anh em được gói vào trong đó. Và Đức Chúa Trời đã cưới Y-sơ-ra-ên. Và đó là gì? Gia-cốp nói, “Sự sống của ta được gói lại và khăng khít trong đứa trẻ này. Ta sẽ...”

Và sẽ xảy ra, khi người thấy em tôi không có với chúng tôi...

Anh em biết, Giô-sép sẽ giữ cậu bé lại. Chúng ta biết câu chuyện đó.

...và chắc người sẽ chết, cha của nó; và các tôi tớ chúa sẽ làm cho cha già tóc bạc của chúng tôi cũng là kẻ tôi tớ chúa đau lòng xót dạ xuống mồ.

Hãy lắng nghe lời khẩn xin đó mà Ru-bên đang nói ra lúc bấy giờ.

Vì kẻ tôi tớ ngài có chịu bảo lãnh đưa con út đó với ngài...với cha tôi, rằng, Nếu con đem không...không đem em về cho cha, thì con sẽ cam tội cùng cha mãi mãi.

Vậy bây giờ, tôi cầu xin ngài, xin cho kẻ tôi tớ chúa ở tôi mọi thế cho đưa trẻ...

Ồ, chao ôi! Xem đó, ông đang đứng ngay trước Giô-sép, người em mình. Đây là Giô-sép, mà ông không biết chàng.Ồ, hãy đợi cho đến lúc thời kỳ Ngàn năm bắt đầu, thưa anh em!

...bây giờ xin ở tôi mọi thế cho đưa trẻ cho chúa tôi;...

Hãy lắng nghe ông, xưng chàng là, “chúa.”

...đặng nó theo trở lên cùng các anh mình.

Vì nếu đưa trẻ không theo về với tôi, làm sao tôi dám về cùng cha tôi? tôi nữa nào thấy điều tai họa sẽ xảy đến trên cha tôi.

⁷⁶ Đang khẩn xin, phó cả sự sống của chính mình! Những người Do Thái sẽ đứng ở đó với bàn tay đưa ra như thế nào! Hãy xem. Bây giờ hãy xem câu 45, câu...Nghe kỹ, đừng bỏ sót nó. “Khi Giô-sép có thể...”

Bấy giờ Giô-sép không thể nào...-cầm lòng—cầm lòng cho đậu được trước mặt tất cả các người hầu đứng với ông;...

Thưa anh em, đó là khi tội lỗi sẽ bị trừ đi. Sự vô tín sẽ tản lạc.

...và người đã khóc, và người đã khiến mọi người đi... khỏi ta. Và không có người nào ở đó với người, trong khi Giô-sép tỏ thật với các anh em mình.

⁷⁷ Đó là gì? Thậm chí người vợ của riêng chàng quay trở lại với cung điện.Ồ, chao ôi! Nàng Dâu trong sự Vinh hiển, trong khi Chúa Jêsus quay trở lại (chúng ta sẽ đi vào điều đó ở đây) để bày tỏ chính Ngài.

Và người cất tiếng khóc lớn:...

Giô-sép đã không cầm lòng thêm được nữa, và chàng la lớn lên.

...và những người Ai Cập và nhà Pha-ra-ôn nghe điều đó.

⁷⁸ Ngay trong cung điện, họ nghe Giô-sép đang kêu lớn lên. Bây giờ, đó là hình bóng của Đấng Christ gặp dân Do Thái, rằng, Ngài biết Ngài đã làm mù họ để chúng ta có thể có cơ hội. Nhưng khi Ngài đến với họ lần nữa, tội lỗi của Y-sơ-ra-ên sẽ chấm dứt.

Và Giô-sép bảo những người anh em của chàng, Tôi là Giô-sép;...

Anh em nghĩ Chúa Jêsus sẽ nói gì? “Ta là Đấng Mê-si của các ngươi. Ta là Đấng mà các ngươi đã đóng đinh.”

...phải cha tôi còn sống chăng? Và các anh em người chẳng đáp lời người được; vì họ bối rối trước mặt người.

⁷⁹ Ô, tôi phải dừng tại đây chỉ một phút. Chúng ta hãy gỡ qua Xa-cha-ri chương 12. Lật với tôi giờ này tới Sách Xa-cha-ri, chương 12 của Xa-cha-ri. Và có lẽ tôi đang mất hơi nhiều thì giờ một chút trong sự bắt đầu giảng về điều này, nhưng tôi—tôi hy vọng không. Và tôi—tôi muốn anh em hiểu được điều đó, rất nhiều.

⁸⁰ Xa-cha-ri, chúng ta hãy gỡ Xa-cha-ri chương 12, và xem Ngài sẽ nói những gì lúc bấy giờ khi Ngài đứng trước những người anh em của Ngài. Xa-cha-ri 12, và câu thứ 10. “Chấm dứt tội lỗi,” bây giờ. Được rồi, chương thứ 12 và câu 10.

⁸¹ Để ý. Và bây giờ người đang nói về dân còn sót lại ở đây; sự vây hãm Giê-ru-sa-lem; con thú và các đội quân bị cắt đi, và đại loại như vậy; mọi việc đang trở nên chấm dứt bây giờ; đây gần như là thời kỳ Ngàn năm, sắp sửa bắt đầu thời kỳ Ngàn năm ngay bây giờ.

Và Ta sẽ đổ ra trên nhà Đa-vít, và trên dân cư của Giê-ru-sa-lem, thần của (điều gì?) ơn phước...

A-men! Ân điển lạ lùng!

...trên nhà...dân cư của Giê-ru-sa-lem, (“thành thánh” của Đa-ni-ên), thần của ơn phước và của sự nài xin: và chúng nó sẽ nhìn xem ta là Đấng chúng nó đã đâm, và chúng nó sẽ thương khóc cho người, như là người ta thương khóc con trai một, và sẽ ở trong sự cay đắng vì người, như khi người ta ở trong sự cay đắng vì cơ con đầu lòng.

⁸² Hãy lắng nghe, thật sẽ có một sự thương khóc khi Ngài đứng đó, tỏ chính Ngài cho họ, giống như Giô-sép đã làm! Hãy lắng nghe.

Và trong ngày đó sẽ có sự thương khóc lớn như vậy tại Giê-ru-sa-lem, như là sự thương khóc của Ha-đát...

Tôi không phát âm tên đó được, H-a-d-a-d-r-i-m--o...

...Ha-đát-rim-môn ở trong...Mê-ghi-đô—Mê-ghi-đô.

Và trong đất này sẽ than khóc, mỗi họ riêng phần mình; họ của nhà Đa-vít riêng ra, và những vợ chúng nó riêng ra; và họ của nhà Na-than riêng ra, và những họ của chúng riêng ra;

Họ...của nhà Lê-vi...và những vợ và những họ của chúng riêng ra;...và họ Si-mê-ôn và những vợ chúng riêng ra;

Và hết thấy những họ còn sót lại, mỗi họ riêng ra...và những vợ chúng nó riêng ra.

⁸³ Họ sẽ thật hổ thẹn về chính mình, khi họ đứng đó và thấy rằng chính Đấng đó mà họ đã đóng đinh trên cây thập tự và đã chối bỏ, đang đứng đó, Giô-sép quý báu của chính họ. Sẽ có một sự than khóc như vậy! Và họ sẽ nói, “Ngài đã có những vết sẹo này ở đâu?”

⁸⁴ Ngài phán, “Trong nhà bạn Ta.” Hiểu tôi có ý nói gì không? Chấm dứt tội lỗi, của sự không tin, vì đó là những gì Ngài đến.

⁸⁵ Và năm thứ bảy mươi này của Đa-ni-ên, đúng hơn là, tuần thứ bảy mươi, đi đến sự kết thúc tội lỗi, trừ chúng đi. Bây giờ anh em hiểu chứ? Đầu tiên là gì? “Đặng ngăn sự phạm phép.” “Để trừ tội lỗi.” Số ba, “Làm sạch sự gian ác.” Các anh em ghi điều đó xuống.

Tôi còn khoảng sáu câu Kinh Thánh khác ở đó, nhưng tôi chỉ lướt qua nó, vì trời nóng. Chúng ta không muốn mất quá nhiều thì giờ. Tôi muốn giảng nhiều về điều đó hết sức, nhưng không giữ anh em quá lâu được. Được rồi.

⁸⁶ “Làm sạch sự gian ác.” *Gian ác* là “làm điều sai trái,” giống như họ đã làm tại cây thập tự. Ngài đã làm sự cầu thay, nhưng

nó sẽ không được áp dụng cho họ. Nó đã không được áp dụng cho họ. Tại sao? Vì họ đã bị mù và không thể nhìn thấy nó được. Và tại sao họ đã bị mù?

Anh em nói, “Ồ, có thể, hôm nay...bởi vì tôi bị mù.” Anh em cố ý bị mù. Họ bị mù bởi vì Đức Chúa Trời đã làm mù họ. Nhưng anh em bị mù bởi vì anh em cố ý mù. Chẳng còn có sự cầu thay nào cho anh em. “Nếu các người không tin Ta là Đấng đó,” Chúa Jêsus phán, “các người sẽ chết trong tội lỗi mình.” Đúng vậy.

⁸⁷ Bây giờ chúng ta hãy quay trở lại Xa-cha-ri lần nữa, chương thứ 13. Bây giờ chúng ta hãy lắng nghe ở đây. “Làm sự cầu thay cho.” Bây giờ, ở đâu điều này...tôi đang tìm người nào đó, nghe điều này—nghe điều này, nhưng có lẽ Chúa sẽ ban nó theo cách nào đó.

Trong ngày đó họ sẽ...

⁸⁸ “Trong ngày đó.” Tiến sĩ Scofield có ở đây trong những chú thích của ông, hay những đầu đề đoạn văn của ông, “Dân sót lại... Dân sót lại ăn năn đã hướng đến thập tự giá.”

⁸⁹ “Để làm sạch sự gian ác.” Sự gian ác, là điều gì đó mà anh em đã làm sai trật, mà anh em đã biết tốt hơn, rằng anh em không nên làm nó. “Nếu tôi hoài thai tội ác trong lòng tôi, Đức Chúa Trời sẽ không nghe tôi.”

⁹⁰ Bây giờ, trong Xa-cha-ri chương thứ 13, chúng ta hãy bắt đầu ở câu 1, ở câu 1.

Trong ngày đó sẽ có một suối mở ra trong nhà Đa-vít và dân cư Giê-ru-sa-lem vì tội lỗi và...sự ô uế.

⁹¹ Sẽ có một nhà mở ra. Hãy tiếp tục; chúng ta có thể cứ đọc tiếp xuống. Tôi muốn anh em đánh dấu để anh em sẽ đọc nó. Nhưng bây giờ, tôi đã đánh dấu ngoài đây để bắt đầu tại câu 6 và đọc tới câu 10. Được rồi, bây giờ chúng ta hãy đọc và xem, đọc đến câu 9, thì đúng hơn.

Và người ta sẽ nói với người, rằng ở đâu...Những vết thương này trong bàn tay người là bởi cơ gì? Thì người sẽ đáp rằng, Ấy là...mà Ta có đã bị...(Chúng ta hãy xem.)... trả lời, Những vết thương đó Ta đã bị trong nhà bạn hữu Ta.

Hãy thức dậy, Hỡi gương, nghịch cùng kẻ chẵn, và nghịch cùng người là bạn hữu Ta, CHÚA vạn quân phán: hãy đánh kẻ chẵn, cho chiêm sẽ bị tản lạc: và Ta sẽ trở tay Ta lại trên những con nhỏ.

92 Bấy giờ, Chúa Jêsus đã trích đoạn Kinh Thánh đó. Đấy, “Hãy đánh Kẻ chẵn, và làm cho chiêm tản lạc.” Nhưng hãy để ý đoạn tiếp theo. Ngài cứ trích phần nhiều của đoạn đó. Nhưng hãy xem câu kế tiếp của nó nói điều gì, phần kế tiếp của nó. “Và Ta sẽ trở tay Ta lại trên những con nhỏ.” Điều gì? Nhóm Bên-gia-min bây giờ đang đến. “Ta sẽ trở tay Ta lại trên những con nhỏ.”

93 “Hãy đánh Kẻ chẵn.” Y-sơ-ra-ên, đầu tiên, Y-sơ-ra-ên đã đánh Kẻ chẵn, làm cho chiêm tản lạc khắp thế giới. Nhưng Đức Chúa Trời phán, “Ta sẽ trở tay Ta lại, lấy những con nhỏ vào ngày sau rốt.” Khi nào? Khi đã làm sạch tội lỗi.

94 Y-sơ-ra-ên sẽ được cứu, mỗi người trong họ. Chúng ta hãy lật qua Ê-sai. Ê-sai, chương 66 của Ê-sai, và đọc chỉ trong một phút. Và xem Đức Chúa Trời nói gì về Y-sơ-ra-ên được cứu, sẽ mất bao lâu để cứu Y-sơ-ra-ên. Hãy xem nó sẽ đến nhanh như thế nào. Trong Ê-sai, chương 66 và câu thứ 8. Nếu anh em muốn đọc hết, được rồi.

Ai đã từng nghe một sự thể này? ai đã từng thấy sự gì giống như vậy? Đất nước há để sẽ được dựng nên và sinh ra...một ngày...trong một ngày?...mà Si-ôn mới vừa nằm nơi, đã sinh ra con cái mình.

95 Ngay khi Si-ôn nhìn thấy rằng đó là Đấng Mê-si của họ, nó đã được sinh lại, trong một ngày. “Làm sạch các tội lỗi, và làm sạch sự gian ác, sự ô uế.” Ô, chao ôi! Họ đã làm điều gì gian ác, là điều sai trật. Sự gian ác đã được làm sạch cho họ.

96 Số bốn. “Để đem sự công bình đời đời vào.” Đó là điều thứ tư mà vì đó Ngài đến. Điều thứ tư, những gì Ngài đến để thực hiện, “Để—để mang vào sự công nghĩa đời đời.” “Chấm dứt tội lỗi; làm sạch sự gian ác; và đem sự công bình đời đời vào.” Khi sự phạm phép Y-sơ-ra-ên đã đến hồi kết thúc...Khi sự phạm phép của Y-sơ-ra-ên...

⁹⁷ Bây giờ chúng ta sẽ...Tôi muốn anh em nắm bắt điều này, bởi vì khi chúng ta mang người đàn bà đó, và con rồng bị ném đi, anh em sẽ quay trở lại với cùng câu Kinh Thánh này lần nữa. Hãy chắc chắn ghi Nó xuống. Khi sự phạm phép của Y-sơ-ra-ên đã đến hồi kết thúc, Sa-tan, là kẻ kiện cáo của họ và kẻ kiện cáo của chúng ta, Sa-tan sẽ bị niêm phong lại trong hố không đáy. Đó là khi nào? Khi mang vào sự công nghĩa đời đời, điều gì đó mà không thể kết thúc, tất cả điều đó đã làm cho sự không công bình sẽ bị cất đi.

⁹⁸ Chúng ta hãy lấy Khải huyền chương 20 và câu 13, chỉ một phút, và chúng ta hãy đọc ở đây chỉ một phút. Khải huyền 20, và câu 13...Không, tôi xin lỗi. Khải huyền...1 đến 3, là nó. Tôi không thấy dấu đánh dấu nhỏ giữa đoạn đó. Mồ hôi của tôi chảy vào mắt tôi ở đây. Khải huyền chương 20, và chúng ta hãy xem.

Đoạn tôi thấy một vị thiên sứ trên trời xuống, cầm những chìa khóa của vực sâu và một cái xiềng lớn trong tay.

...người bắt giữ con rồng, tức là con rắn đời xưa, là ma quỷ, và Sa-tan, mà xiềng nó lại đến một ngàn năm,

Và người quăng nó xuống vực, và đóng cửa vực, và niêm phong nó lại, hầu cho nó không đi lừa dối dân tộc được nữa, cho đến khi hạn một ngàn năm sẽ được trọn: và sau đó...phải được thả ra trong ít lâu.

⁹⁹ Làm một sự đời đời...“Mang sự công bình đời đời vào,” Sa-tan ở trong vực sâu. Và khi Ngài làm điều đó, và niêm phong ma quỷ là kẻ đã lừa dối dân sự.

¹⁰⁰ Bây giờ chúng ta hãy trở lại với Ha-ba-cúc, chương thứ 2. Ha-ba-cúc, chương thứ 2. Và bây giờ chúng ta sẽ thấy tại sao Ngài đã niêm phong lại con rắn đời xưa này, và nó đã được thực hiện cho điều gì, và điều gì xảy ra ngay lập tức sau khi nó bị niêm phong. Tôi thích điều này, còn anh chị em? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Nó—nó mang đến cho chúng ta một sự hiểu biết về điều gì đó. Ha-ba-cúc, Ha-ba-cúc, chương thứ 2 và câu thứ 14, tôi tin là vậy, tôi muốn đọc. Khi điều này xảy ra...Hãy xem.

Vì khắp đất sẽ đầy đầy sự nhận biết và vinh quang của CHÚA, như nước bao phủ biển.

¹⁰¹ Ồo, chao ôi! [Anh Branham vỗ tay—Bt.] Chà! Nói một cách khác, khi kẻ thù đã bị cất đi khỏi, sự kết thúc của tội lỗi đã đến, sự mang vào sự công nghĩa đời đời đã đến, Sa-tan bị niêm phong trong vực sâu, và sự nhận biết Chúa sẽ bao phủ đất như nước bao phủ biển cả. A-men! Vinh quang thuộc về Đức Chúa Trời! Thưa anh em, nó đang đến, nó đang đến! Những người nữ sẽ là những quý bà, và những người nam sẽ là những quý ông. A-men!

Khi sự nhận biết về Chúa sẽ đầy đầy địa cầu
biển cả và bầu trời;
Và, ồ, lòng tôi đang than van, kêu gào cho ngày
phóng thích êm dịu đó,
Khi Chúa Jêsus chúng ta sẽ trở lại với trái đất.

¹⁰² A-men! Được rồi. Bây giờ, một Ngàn năm lúc đó tiếp tục. Đó là khi Ngàn năm, khi Thành phố được xây dựng. Thứ tư...Tôi có khoảng sáu câu Kinh Thánh nữa, nhưng chúng ta sẽ vội. Vậy thì, khi chúng ta trở lại, tôi sẽ chọn ra những câu Kinh Thánh khác này; nhưng chỉ đem cho anh em ý tưởng tổng quát.

¹⁰³ Số năm. “Đặng đặt ấn tín nơi sự hiện thấy và lời tiên tri.” Đấy, Thiên sứ đó đến để đặt ấn tín nơi sự hiện thấy và lời tiên tri.

Tôi—tôi ghét nói điều này. Nhưng, một nhà văn lớn nào đó, mà tôi đã đọc ngày nọ, không biết ông ấy có lẫn lộn không! Ông đã nói nó là gì. Vậy thì, chỉ tỏ cho thấy sự ngu dốt như thế nào...

Ồ, xin thứ lỗi. Tôi không có ý nói như thế. Tha thứ cho tôi. Tôi không có ý đó. Tôi thật sự đã không. Không.

Một—một—một người không có sự xúc dầu, đấy, người đó nói, “Quý vị thấy ở đây những khái tượng và lời tiên tri đó thì luôn luôn được cho với hội thánh người Do Thái.” Và nói, “Từ thời đại của Đa-ni-ên trở đi, khi Đa-ni-ên đến, điều đó có nghĩa rằng họ sẽ không còn có thêm những khái tượng hay những lời tiên tri nữa.” Nói, “Tất cả những điều này mà hôm nay họ nói về, về có những khái tượng và lời tiên tri, tất cả đều là những việc thuộc về ma quỷ, rằng chẳng có những việc như là khái tượng và lời tiên tri.”

Thưa anh em, có hàng chục vị tiên tri sau Đa-ni-ên. Và đã có Giảng Báp-tít. Đã có Chúa Jêsus Christ. Đã có những vị tiên tri suốt Tân Ước. Đã có những khả tượng. Đã có những Thiên sứ.

Một người trên thế gian làm sao có thể nói thế? Nhưng, anh em thấy, đó là với một động cơ ích kỷ, cố gắng đưa ra điều gì đó trên dân sự, để tạo nên một giáo lý giáo hội tầm thường, hay một điều nhỏ bé, để trở thành thực tiễn cho dân sự. Và nếu dân sự không có Đức Thánh Linh, họ sẽ bị lừa dối bởi điều đó.

¹⁰⁴ Vậy thì, chúng ta hãy đừng nhận lấy điều gì mà người nào đó đã nói. Vậy thì, chẳng có một lời Kinh Thánh nào chứng minh điều đó cả. Vì vậy làm thế nào tôi có thể nhận điều đó? Ồ, chúng ta hãy tìm ra những gì thực sự là sự đặt ấn tín. Hãy xem! Ngài đến để làm điều đó, để đặt ấn tín trên khả tượng và lời tiên tri.

¹⁰⁵ Bây giờ, chúng ta hãy giữ ngay lại với Sách Đa-ni-ên, chỗ mà chúng ta đã xem. Qua trong Sách Đa-ni-ên, chúng ta sẽ tìm ra những gì Nó nói. Bây giờ chúng ta hãy giữ đến Đa-ni-ên chương thứ 12. Bây giờ, khi chúng ta đến với Đa-ni-ên 12, nào, chúng ta có thể bắt đầu. Và đọc từ...Khi anh em về nhà, tôi muốn anh em đọc từ câu 1 trở đi. Chúng ta hãy cứ đọc từ câu 1, xuống đến câu thứ 4.

Và trong kỳ đó Mi-ca-ên sẽ đứng...quan trưởng lớn là đấng sẽ đứng thay mặt con cái dân người:...

Bây giờ, đây là kỳ cuối cùng.

...và sẽ có một kỳ hoạn nạn, đến nỗi chẳng có như vậy bao giờ từ khi...mới có đất nước...

Đó là khi anti-christ, người cưỡi ngựa Ấn thứ Nhất này đi ra, khi nó xảy ra.

...thậm chí cho đến lúc này:...

Không phải là lúc Titus phá đổ những bức tường của Giê-ru-sa-lem. Đó chỉ là một chỗ mà thôi. Hãy quan sát khi anti-christ này, vị vua đó chắc sẽ đến, hãy xem khi người đến.

...thậm chí tới cùng lúc đó: và bây giờ, trong vòng dân sự người, kẻ nào mà được ghi trong quyển sách kia thì sẽ được cứu.

Ha-lê-lu-gia! “Dân người,” Y-sơ-ra-ên, “sẽ được viết trong một quyển sách.”

Và nhiều kẻ ngủ trong bụi đất sẽ thức dậy, kẻ thì để được sự sống đời đời, và kẻ thì để chịu sự xấu hổ và sự khinh miệt đời đời.

106 Làm thế nào điều ấy đã có thể xảy ra trên đời khi Titus phá đổ những bức tường của Giê-ru-sa-lem? Làm thế nào nó đã có thể xảy ra? Điều đó không thể xảy ra được. Xem đó, ông đang nói về kỳ cuối cùng, ở sự sống lại chung. Đúng thế không? Bây giờ:

Và những kẻ khôn sáng sẽ chiếu sáng rực rỡ như sự sáng trên vòng cung; và những kẻ dốt đờ...nhiều người về sự công bình...các ngôi sao đời đời mãi mãi...

Hãy nghe! Đây này, sự đóng ấn đúng, thật sự.

Còn như người, Hỡi Đa-ni-ên, hãy đóng lại những lời này, và hãy đóng ấn sách này, cho đến kỳ cuối cùng:...

107 Đó là gì? Ô, halêlugia! Thưa hội thánh, anh chị em hiểu điều đó không? Sự khải thị này của Chúa Jêsus Christ, và về Quyền phép của Ngài, về sự Đến của Ngài, về kỳ cuối cùng, đã được đóng ấn cho đến thời đại này. Đó là những gì Ngài đến để làm. Nó đã bị giấu kín khỏi những học giả; không lạ gì, họ muốn áp dụng, “sự đóng ấn lên nó,” trở lại nơi xa kia, cho “không có những vị tiên tri,” và mọi sự quay trở lại. Nó sẽ không đứng vững được. Nhưng khải tượng, khải tượng này, đã được đóng ấn cho đến ngay tại đây bây giờ. Và đó là chỗ tôi đang đặt đức tin của tôi, rằng Đức Chúa Trời sẽ khải thị cho họ bảy mươi tuần lễ. A-men! “Hãy đóng ấn lên nó,” Ngài phán, “cho đến kỳ cuối cùng. Hãy đóng những Lời lại và đóng ấn Sách cho đến kỳ cuối cùng.”

108 Ông đã làm gì? Đặt đặt ấn tín sự hiện thấy và lời tiên tri! Đa-ni-ên đã nói tiên tri những điều này. Ông đã nhìn thấy nó trong một khải tượng, và Thiên sứ giáng xuống để đóng ấn sự hiện thấy, và đóng ấn lời tiên tri. Họ có thể đọc nó, nhưng không thể hiểu được nó, cho đến kỳ cuối cùng. Kỳ cuối cùng, kỳ cuối cùng là gì? Sự kết thúc của tuần lễ thứ bảy mươi, khi vị vua đó, anti-christ, sẽ được khải thị, vào thời đại này, tôn chính mình là Đức Chúa Trời. Làm thế nào chúng ta biết điều này được đóng ấn cho

đến thời đại này? Đa-ni-ên chỉ nói qua; đây là chương cuối cùng của Đa-ni-ên.

¹⁰⁹ Chị Simpson đã bảo tôi chiều nay, chị ấy nói, “Anh Branham, tôi đã đọc toàn bộ Sách Đa-ni-ên. Tôi—tôi thật sự chẳng biết nhiều hơn khi tôi ngừng lại, đã đọc xuyên suốt, hơn là khi tôi bắt đầu.” Đây này, Chị Simpson, nếu chị có mặt ở đây tối nay. Tôi tin tôi nhìn thấy chị đang ngồi đằng kia. Tôi chưa hề nói bất kỳ điều gì trong chiếc xe rơ-moóc. Tôi đã giữ im lặng, vì nghĩ có lẽ tôi sẽ đi đến chỗ đó.

Nhưng, khả tượng mà Đa-ni-ên đã nhìn thấy, dưới đó bên dòng sông, đã được đóng ấn lại, “cho đến kỳ cuối cùng.” Nó là... Hãy để tôi cứ tiếp tục và đọc nó ở đây. Hiểu không?

Còn như người, Hỡi Đa-ni-ên, hãy đóng lại những lời này, và hãy đóng ấn sách này, cho đến thời kỳ cuối cùng: nhiều kẻ sẽ đi qua đi lại, và sự học thức sẽ gia tăng.

Và ta Đa-ni-ên nhìn xem, và, này, ở đó đứng...hai,...một trên một bên này...của dòng sông, và một người ở trên phía kia của bờ sông.

Và một người hỏi người mặc áo vải—vải gai, đang đứng ở trên nước sông, Đến cuối cùng những sự lạ này được bao lâu?

Nào hãy lắng nghe.

Và ta nghe người mặc vải gai, mà đứng trên nước sông, khi người cất tay hữu và tay tả lên trời, và chỉ đấng sống đời đời và mãi mãi mà thề rằng sẽ trải qua một kỳ, kỳ, và nửa kỳ; ...

Vậy thì, chúng ta đến ngay—ngay chính xác, “Kỳ, kỳ, và nửa kỳ.” Bây giờ anh em xem khi chúng ta đi vào bảy mươi tuần lễ của Đa-ni-ên, như thế nào điều đó đi ra. Đó là khi sự huyền nhiệm sẽ được khải thị. Được rồi. “Một kỳ, kỳ, và nửa kỳ.”

...và khi người sẽ... (“người,” đại từ nhân xưng bây giờ, anti-christ)...sẽ hoàn-...hoàn tất hoàn tất quyền lực của dân thánh bị tan tác hết, (đó là khi người phá vỡ giao ước ở giữa tuần), thì tất cả các sự này sẽ được trọn. (A-men.)

Và ta nghe, nhưng ta không hiểu: lúc đó ta nói rằng, Ôi...Chúa, cuối cùng các sự này sẽ xảy ra thế nào?

Và người trả lời rằng, Hãy đi con đường của người, hỡi Đa-ni-ên: vì những lời này đã đóng lại và đóng ấn cho đến kỳ của sự...

[Anh Branham ngừng lại. Hội chúng nói, “Cuối cùng!”—Bt.]
Ồ, anh chị em không quên điều đó!

...cho đến kỳ cuối cùng.

Sẽ có nhiều kẻ tự làm nên tinh sạch, và trắng, và được luyện lọc; nhưng những kẻ dữ sẽ cứ làm điều dữ: và trong những kẻ dữ sẽ chẳng ai sẽ hiểu; song kẻ khôn sáng sẽ hiểu.

¹¹⁰ Sự điệp thời đại cuối cùng sẽ khải thị điều đó; thời đại hội thánh cuối cùng. Vinh quang thay! Chà! Thế đấy! Ô, chao ôi! Nó làm tôi bàng hoàng, để nghĩ về điều đó, sự mầu nhiệm! Những điều mà thế giới giáo hội chớp mắt, và bảo, “Nó vô nghĩa.” Sự mầu nhiệm về Chúa Jêsus Christ là Ai; không phải là một Ngôi ba, không phải là Ngôi hai, không phải Ngôi ba, nhưng là Ngôi vị của Đức Chúa Trời. Tất cả những sự mầu nhiệm khác này của Đức Chúa Trời sẽ được khải thị, bởi vì nó đã được viết tại đây trong Sách này, và được khải thị cho thế hệ kỳ cuối cùng. Họ có thể không còn thấy nó trong các thần học viện, và các trường học, và các hệ phái, hơn là những người Do Thái có thể thấy Chúa Jêsus là Đấng Mê-si. Không lạ gì họ cố để nghĩ anh em là điên rồ. Không lạ gì khi họ nghĩ anh em đại đột. Không lạ gì họ không thể hiểu tại sao anh em không kêu cục cục với họ. Bởi vì, có một Quyền phép và một khải tượng ở đằng sau nó, một Lời của Đức Chúa Trời đã được khải thị, để lập Hội thánh trong trật tự cho sự Cát lên và đi về Nhà. Vâng. “Nhiều người sẽ đi đi lại lại, và học thức sẽ gia tăng.” Chắc chắn vậy.

¹¹¹ Bây giờ, điều gì khác sẽ được biết đến? Hãy nhìn vào các giáo hội, ngày nay. Nó đây này. Tôi hy vọng nó sẽ không gây tổn thương, nhưng tôi phải nói nó ra. Làm cho...

¹¹² Trong ngày đó sẽ có một anti-christ dấy lên.

113 Bây giờ, hãy nhớ, khi chúng ta đi vào các Ấn, anti-christ đó cưỡi ngựa ra ngay qua những Ấn đó. Đa-ni-ên đã nói về nó ở đây, “Vua đó sẽ đến.” Ngài sẽ bị trừ đi, Chúa Jêsus sẽ bị trừ đi, để làm sạch gian ác cho dân sự. Nhưng, “Vua đó sẽ đứng lên, sẽ gây nên sự gớm ghiếc để làm nên cảnh hoang tàn,” đó là Rô-ma, qua Titus. Và thời đại này, đó là vua đi ra từ Rô-ma, sẽ làm điều đó. Và người sẽ được bày tỏ trong ngày sau rốt, bây giờ hãy lắng nghe, “tôn chính mình là Đức Chúa Trời,” như Đức Thánh Linh cảnh báo chúng ta trong Tê-sa-lô-ni-ca Nhì, chương 2.

Chúng ta hãy đi đến chương đó, Tê-sa-lô-ni-ca Nhì, và rồi anh em sẽ thấy không phải lời của tôi nhưng Lời Đức Chúa Trời. Tê-sa-lô-ni-ca Nhì, chương thứ 2 và câu thứ 12. Chúng ta hãy xem. Tê-sa-ni-ca Nhì, chương thứ 2 và câu thứ 12. Chúng ta hãy xem. Chúng ta hãy bắt đầu trên câu đó, câu thứ 7.

Vì đã có sự mâu nhiệm của điều bội nghịch đang hành động rồi:...

(Đây là Phao-lô đang nói, bởi Đức Thánh Linh.)...

song—song Đấng mà đang ngăn trở sẽ ngăn trở, cho đến khi Ngài bị cắt đi.

“Đấng” ở đây là Ai? Người nào biết? Đức Thánh Linh, “Đấng ngăn trở.”

Và bấy giờ (khi đó) kẻ Ác kia sẽ bị lộ ra,...

Khi nào? Ngay vào lúc Đức Thánh Linh được cắt đi, đang định rời khỏi ngay bây giờ. Ngài ra đi vì gì? Dem Hội thánh đi với Ngài. “Lộ ra!” Phao-lô đang nói, dưới sự hà hơi.

...kẻ mà Chúa sẽ dùng hơi miệng Ngài mà hủy diệt nó, và sẽ hủy diệt bởi sự chói sáng của sự Ngài đến: (kẻ gian ác, dĩ nhiên)

Thậm chí kẻ đó, sẽ lấy mọi quyền phép của Sa-tan mà hiện đến làm đủ mọi thứ phép lạ và dấu kỳ và việc giả dối,

“Chúng ta là giáo hội vĩ đại nhất. Chúng ta có điều này. Chúng ta có điều này. Tất cả các bạn củng cố với nhau, đấy. Chúng ta thì lớn nhất.” Những phép lạ giả dối!

Và dùng mọi cách...phỉnh dối không công bình trong chúng mà dối những kẻ hư mất; vì chúng nó đã không nhận lãnh sự yêu thương của lễ thật, để chúng có thể được cứu rỗi.

Và vì thế mà Đức Chúa Trời đã cho chúng nó mắc phải những ảo tưởng mạnh mẽ, là sự khiến chúng nó sẽ tin điều giả dối:

Và hầu cho họ...hết thấy những người không tin lễ thật, song chuộng sự không công bình đều bị phục dưới sự định tội.

114 Anh em hiểu được điều đó chưa? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ô, chao ôi! Bấy giờ, Phao-lô đang nói. Thời đại khi Ấn của Đức Chúa Trời được tỏ ra, Thánh Linh Ngài, Danh Ngài, ân điển Ngài, tất cả những sự màu nhiệm lớn khác đang xuất hiện bây giờ, các chương trình cho Hội thánh Ngài để đi trong sự Cất lên; sự tuôn đổ của Đức Thánh Linh đã làm điều này. Đó là những gì Ngài đã làm trong những ngày sau rớt.

115 Bây giờ, chúng ta hãy xem. Chúng ta còn thì giờ cho phần cuối cùng này không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Phần thứ sáu, “Xức dầu cho Đấng Chí Cao.” Ô, chao ôi! Đây là người đó! Điều cuối cùng để Ngài làm, là gì? Bây giờ, chúng ta hãy quay trở lại trong Đa-ni-ên, tìm thấy tất cả những gì Ngài phải làm ngay tại đây. “Bảy mươi tuần lễ.” Điều gì phải được hoàn tất vào lúc này? Được rồi.

...được định trên dân sự người và...thành thánh của người, đặng ngăn những sự phạm phép (những sự phạm phép của dân sự),...đặng trừ tội lỗi (cho dân sự), và làm sạch những sự gian ác của họ, và mang vào sự công nghĩa đời đời (cho những người Do Thái), và đặng đặt ấn tín cho sự hiện thấy và lời tiên tri (cho đến kỳ cuối cùng), và đặng xức dầu cho nơi chí Thánh.

Đó là lý do sáu phần của sự đến của Ngài.

116 Bây giờ, “đặng xức dầu cho nơi chí Thánh.” Vậy thì, điều này có thể hơi lạ lùng một chút trong một phút, đối với nhiều anh

em giáo sư, nhưng bây giờ cứ nắm giữ nó chỉ trong một phút, cứ xem nó xuất hiện như thế nào.

¹¹⁷ Đây là sự xúc dầu, không phải của một người. Chúa Jê-sus đã được xúc dầu rồi. Đúng vậy không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Sách Công vụ nói rằng Đức Chúa Trời đã xúc dầu cho Chúa Jê-sus bằng Đức Thánh Linh; Ngài đã đi khắp nơi làm điều nhân lành, và chữa lành người đau, và vân vân. Chúa Jê-sus đã được xúc dầu, rồi. Ngài là Đấng Mê-si. Và Mê-si có nghĩa là “Đấng được xúc dầu.” Đúng vậy không? Nhưng ở đây vào thời cuối cùng, Ngài sẽ xúc dầu cho nơi chí Thánh.

¹¹⁸ “Nơi chí Thánh” là gì? Theo cách của tôi hiểu nó, điều tôi tin tôi có thể chứng minh nó bởi Kinh Thánh, là để xúc dầu “nơi chí Thánh,” mà sẽ là Đền tạm sẽ được sử dụng trong suốt thời kỳ Ngàn năm. Bây giờ hãy lắng nghe, xem tại sao tôi giảng điều đó. Được miêu tả trong Ê-xê-chi-ên, chương thứ—thứ 4, thứ... Không, tôi muốn nói chương thứ 43, câu 1 và 6. Chúng ta hãy trở lại với Ê-xê-chi-ên và tìm thấy cách ông mô tả trong thời kỳ Ngàn năm, cách họ sẽ xúc dầu...Ê-xê-chi-ên 43, và chúng ta hãy chỉ đọc một ít tại đây bây giờ và xem Ngài sẽ làm gì trong thời kỳ Ngàn năm này, sự xúc dầu. Trong Ê-xê-chi-ên 43, được rồi, và bây giờ chúng ta hãy bắt đầu từ câu 1, đến câu 6. Anh em có thể đọc toàn bộ chương đó khi anh em về nhà, dĩ nhiên, anh em mà đang ghi xuống, Ê-xê-chi-ên 43. “Sau đó...”

¹¹⁹ Bây giờ, hãy xem, sự miêu tả về Đền thờ được xây trong thời đại Ngàn năm. Bây giờ, bất cứ người nào, bất cứ độc giả nào đều biết, rằng từ Ê-xê-chi-ên chương thứ 40, cho đến khoảng chương 44, không là gì cả trên thế giới ngoài Đền thờ Ngàn năm được dựng lên trên đất, (ai cũng biết điều đó, đấy), khi sự vinh quang của Chúa đầy đầy nó, và đại loại như thế. Bây giờ chúng ta thì... sẽ chỉ miêu tả Đền thờ trong chương 43, và câu 1 đến câu thứ 6.

Sau đó người dắt ta vào hiên cửa, tức là hiên cửa nhìn hướng về phía đông:

Và, kia, vinh quang của...Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên từ phương đông mà đến: và tiếng thì giống như tiếng của các dòng nước lớn: và đất sáng rực với sự vinh quang ấy.

Và đó là theo sự xuất hiện của sự hiện thấy mà ta thấy bây giờ, giống như sự hiện thấy đã hiện ra cho ta khi ta đến đặng hủy diệt thành này: và sự hiện thấy thì giống với sự hiện thấy mà ta đã thấy trên bờ sông Kê-ba; và ta sắp mặt xuống.

Và vinh quang của CHÚA—vinh quang của CHÚA đã vào trong nhà do hiên cửa hướng về hướng đông.

Vậy thần cất ta lên, và đem ta vào trong nơi hành lang; và, này, vinh quang của CHÚA đầy nhà.

Và ta nghe có ai nói với ta từ trong nhà; và có một người đứng gần bên ta.

120 Sự xúc dầu, sự xúc dầu Đền thờ đó cho sự cai trị Ngàn năm. Bây giờ hãy lưu ý trong Lê-vi ký. Bây giờ hãy xem cách nó đã được cung hiến trong Lê-vi ký. Bây giờ, nếu chúng ta quay trở lại với Lê-vi ký, chúng ta tìm thấy rằng Mô-i-se đã xúc dầu cho đền thờ. Chúng ta hãy cứ trở lại trong khi chúng ta ở đó. Chúng ta còn nhiều thời gian. Và chúng ta hãy trở lại với Lê-vi-ký và thấy khi Mô-i-se đã xúc dầu cho đền thờ, ở Lê-vi ký chương thứ 8.

121 Ồ, tôi thật thích so sánh những câu Kinh Thánh này với những câu Kinh Thánh. Anh em có yêu thích điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Và thế thì anh—anh em thật sự có một—một—một ý tưởng về những gì—về những gì chúng ta đang tìm kiếm và những gì chúng ta đang làm. Vậy thì, bất cứ ai trong anh em cũng nhận ra rằng chúng ta chỉ đang dùng một lời Kinh Thánh lúc này lúc kia, về chỗ đó.

122 Bây giờ, chương 8 của Lê-vi ký, và tôi đã đánh dấu ở đây, câu thứ 10. Lưu ý Lê-vi ký 8:10. Chúng ta hãy xem.

Kế đó Mô-i-se lấy dầu xúc, và đổ dầu xúc ra, và xúc cho đền tạm và tất cả các vật ở tại đó, biệt riêng chúng ra thánh.

Và...rảy dầu bảy lần trên bàn thờ,...xúc dầu cho bàn thờ cùng các vật dụng, cả cái thùng và chân thùng, đặng để... biệt riêng chúng ra thánh.

Và người cũng đổ...dầu xúc trên đầu A-rôn, và xúc cho ông, đặng biệt riêng ông ra thánh.

¹²³ Môi-se, trong đồng vắng, thánh hóa, hay xúc dầu đèn tạm thờ phượng, cho các con cái của Y-sơ-ra-ên khi họ đang ở trong hành trình của mình. Nó đã được xúc dầu.

¹²⁴ Bây giờ, lật ra, trong Sử-ký Nhì, và chúng ta sẽ thấy sự cung hiến khi Đức Thánh Linh lấy chỗ của Ngài tại đèn tạm, và xem những gì xảy ra bấy giờ. Trong Sử-ký Nhì chương 5, và bắt đầu tại câu 13. Sử-ký Nhì chương 5, và bắt đầu ở câu 13.

Và xây...ra, khi những kẻ thổi kèn và những kẻ ca hát thì...đồng thanh hòa nhau như một người...khen ngợi và sự cảm tạ cho CHÚA; và khi họ thổi những tiếng kèn và chấp chỏa và nhạc khí lên, và ngợi khen CHÚA, và hát, Vì Ngài từ thiện; và những sự thương xót Ngài hằng có đời đời: thì đèn bị mây lấp đầy, thậm chí nhà của CHÚA;

Đến đối những thầy tế lễ đứng...những thầy tế lễ không thể đứng đó hầu việc được bởi lý do mây: vì sự vinh hiển của CHÚA lấp đầy đèn của Đức Chúa Trời.

¹²⁵ Đức Chúa Trời đã vào trong đèn thánh mà đã được xúc dầu, và được dâng lên cho Ngài cho dân sự để đến thờ phượng. Vậy, để xúc dầu, không phải nơi “thánh người”, nhưng xúc dầu nơi “chí Thánh.” Và chúng ta lưu ý, rằng, Giê-ru-sa-lem Mới là nơi “chí Thánh.” Và sự xúc dầu sẽ ở trên Giê-ru-sa-lem Mới mà giáng xuống từ Đức Chúa Trời từ trên Thiên đàng, đã chuẩn bị như một nạng dầu được trang điểm cho chõng của nàng. Sự xúc dầu sẽ ở trên họ.

¹²⁶ Bấy giờ, khi Xô-rô-ba-bên cung hiến đèn thờ của ông, sau khi nó đã được xây lại, nó không được xúc dầu lại, vì nó đã được xúc dầu rồi; và bị phá sập xuống, và nó vừa được chỉ dẫn lại. Sự hủy phá đã đến với nó. Nó đã được chỉ dẫn lại và được dựng nên, vì vậy không có sự xúc dầu của nó nữa. Vì nó đã được xúc dầu một lần rồi, đã được thực hiện qua đó, và nó tiếp tục cho đến chính lúc này. Nhưng khi Đức Chúa Trời thiết lập Đèn tạm Ngàn năm, Ngài sẽ xúc dầu nơi chí Thánh; không phải là “nơi thánh” của anh em, nhưng là “nơi chí Thánh.”

¹²⁷ Nhưng khi Vua nhận lấy Ngài của Ngài trong một ngàn năm, (vinh quang thay!) nó đã chấm dứt lúc bấy giờ. Sự xúc dầu của

nơi chí Thánh sẽ là điều cuối cùng xảy ra. Khi Đền tạm được dựng lên; sự sống lại đã đến; những người Do Thái đã quay trở về; Đấng Christ và Nàng Dâu của Ngài đã đến; người Do Thái, một trăm bốn mươi bốn ngàn người được đóng ấn; thời đại Ngàn năm đã xảy ra. Sẽ có một sự xúc dầu khi nơi chí Thánh sẽ được xúc dầu; nơi thánh, Thánh nhất của những nơi thánh, và nơi chí Thánh. Khi mà, nơi chí Thánh là đền thánh nơi Đức Chúa Trời sống, giữa những Chê-ru-bim. Và, thời đại này, Đấng Christ sẽ ngự trong nơi chí Thánh, với sự xúc dầu trên Ngài. Và họ sẽ không cần mặt trời ở đó nữa, vì Chiên Con ở giữa Thành phố sẽ là Sự Sáng. Mặt trời sẽ không bao giờ lặn trong Thành phố đó, như Cụ Jim trước đây thường nói. Và nó sẽ không bao giờ, bởi vì Đấng Christ sẽ là Sự Sáng đó, Đấng được xúc dầu. Và Vua sẽ đến và nhận chiếc Ngai của Ngài cho Ngàn năm, trị vì.

¹²⁸ Kể cả, Giê-rê-mi chương 3:12-18, chúng ta hãy đọc nó. Lật qua trong Giê-rê-mi chương 18, tôi tin vậy. Đùng thế. Không, xin lỗi, chương 12, Giê-rê-mi chương thứ 12, và chúng ta hãy bắt đầu với sự—sự...Giê-rê-mi 3, xin lỗi. Giê-rê-mi 3, tôi đã—đã viết xuống tại đây, ở chỗ, trong lúc nghiên cứu, Đức Thánh Linh di chuyển tôi từ chỗ này sang chỗ khác, tôi chỉ có thể ghi chú những câu nào tốt nhất. Giê-rê-mi 3, và rồi bao gồm, câu 12 đến 18. Chúng ta hãy đọc nó.

Hãy đi hưởng về phía bắc và rao lên những lời này, và nói, CHÚA phán, Hỡi Y-sơ-ra-ên sa ngã, Hãy trở về; và Ta sẽ không lấy của Ta—của Ta...nét mặt giận của Ta nhìn người đâu: vì Ta hay thương xót, và Ta sẽ chẳng ngậm giận đời đời, CHÚA phán vậy.

Chỉ người phải nhận lỗi mình, rằng người đã phạm tội nghịch cùng CHÚA là Đức Chúa Trời người, và người đã chạy khắp mọi ngã nơi các thần lạ khác ở dưới mỗi cây xanh,...

Đó là những gì họ đã làm, từ phương đông, phương tây, mỗi quốc gia. Hiểu không?

...và người đã không vâng theo tiếng, tiếng Ta, CHÚA phán vậy.

“Hãy trở về!” Hãy lắng nghe điều này.

Hãy trở về, hỡi con cái bội nghịch, CHÚA phán; vì Ta được (c-ư-ớ- -i)...Ta được cưới cho người:...

“Mắt của họ đã bị mù, bởi vì Ta ban cho dân Ngoại một cơ hội. Nhưng, các người hãy trở về, vì Ta đã cưới các người.”

...và Ta sẽ lựa mỗi thành một người, và mỗi họ hai người,...

Không phải tất cả những ai xưng họ là người Do Thái sẽ được vào. Nhưng chỉ nhóm được tuyển chọn sẽ được vào, tức là nhóm Bên-gia-min nhỏ bé đó đã đi xuống đó trước Giô-sép, nhóm ấy được chọn từ trong mỗi quốc gia, mỗi thành phố, và mỗi gia đình.

...và Ta sẽ mang các người đến Si-ôn:

Và Ta sẽ ban cho các người một người chăn vừa lòng Ta, kẻ ấy sẽ lấy sự sáng suốt và khôn ngoan mà chăn nuôi các người.

Và sẽ xảy ra, trong những ngày đó, khi các người sinh sản thêm nhiều ra trong đất, CHÚA phán, thì người ta sẽ không nói đến, Hòm—hòm giao ước của CHÚA nữa: họ cũng không còn tưởng đến nó: họ cũng sẽ không còn nhớ đến nó; họ—họ cũng sẽ không còn tiếc đến nó; cũng sẽ không làm một cái khác nữa.

Trong thời đó người ta sẽ gọi Giê-ru-sa-lem là ngai của CHÚA; (vì Ngài sẽ có mặt ở đó, đấy), và hết thảy các dân sẽ nhóm về (halêlugia) với nó, và danh của CHÚA, với Giê-ru-sa-lem: mà sẽ không bước theo sự tưởng tượng riêng trong lòng ác của họ nữa.

129 Đó là khi Thành phố đó sẽ được xúc dầu. Đó là khi Giê-ru-sa-lem Mới sẽ được xúc dầu. Và tất cả những nước của Thành phố... Lật qua trong Khải huyền chương 22, có nói những cánh cổng sẽ không đóng lại vào ban đêm, bởi vì ở đó sẽ không có đêm. Và tất cả những vua của đất sẽ mang đến niềm vinh hạnh và sự vinh quang của mình vào trong Thành phố này. Các bức tường của nó sẽ dát bằng đá ngọc thạch và hồng mã não, có mười hai loại đá; và mười hai cánh cổng sẽ có một viên ngọc trên, mỗi cánh cổng.

Sẽ không cần một ngọn nến nào ở trong đó. Sẽ không còn có ánh mặt trời nữa, vì Chiên Con ở giữa Thành phố sẽ là Sự Sáng. Và Ngài sẽ dẫn dắt dân sự của Ngài vào Sự Sống đời đời. Sẽ có hai cây đứng, mỗi bên bờ sông, và chúng dành cho sự chữa lành của dân sự. Đó là Đấng được xúc dầu ấy sẽ đến, Thành Thánh hạ xuống từ Đức Chúa Trời trên Trời, đến với trái đất.

¹³⁰ Bây giờ chúng ta hãy đơn cử những gì sẽ xảy ra trong thời gian đó. Ô, anh chị em có yêu mến nó không? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.] Chúng ta hãy lật ra đến Ê-sai 65, chỉ một phút. Thật quá hay đến nỗi không thể bỏ qua. Nó thật quá bổ ích đến nỗi không thể bỏ lại. Có thể là trời nóng một chút, nhưng chúng ta cứ tiếp tục.

¹³¹ Ê-sai 65, hãy lắng nghe những gì sẽ xảy ra trong suốt thời đại đó. Và hồi bạn tội nhân, hãy tự hỏi chính bạn, xem thử bạn—xem thử bạn có thể bỏ lỡ điều này không. Ê-sai 65, chúng ta hãy bắt đầu với khoảng câu 17. Mọi người, hãy lắng nghe, kỹ bây giờ. Đây là trong suốt thời đại Ngàn năm, khi nơi chí Thánh được xúc dầu.

Vì, này, Ta sẽ dựng trời mới và...đất mới: và những việc trước sẽ chẳng nhớ nữa, cũng chẳng còn nhắc đến nữa.

Thà các người...hãy mừng rỡ và vui vẻ...ngay cả trong sự Ta dựng nên: vì, này, Ta dựng nên Giê-ru-sa-lem...Ta dựng nên Giê-ru-sa-lem, (đó là Giê-ru-sa-lem Mới), một sự mừng vui, và dân nó cho sự mừng rỡ.

Sự xúc dầu là gì? Sự mừng vui của Chúa.

...dựng nên Giê-ru-sa-lem một sự mừng vui, và dân nó một sự vui mừng. Và Ta sẽ vui vì Giê-ru-sa-lem,...

Vua trên Ngai, trên sự uy nghi hoàng triều của Ngài, Ngai Vinh cửu, và dân sự Vinh cửu với một niềm mừng vui Vinh cửu trong Thành phố Vinh cửu! Ô, chao ôi!

Và Ta sẽ vui vì Giê-ru-sa-lem, và vui mừng vì dân Ta: và tại đó sẽ chẳng còn nghe tiếng khóc lóc, cũng không còn tiếng kêu la nữa.

Tại đó sẽ không có...trẻ con chết non, cũng chẳng có ông già nào đã chẳng trọn đời mình: vì chết lúc một trăm tuổi

còn là chết trẻ; nhưng kẻ có tội lúc một trăm tuổi ấy là bị rửa sạch.

Và họ sẽ xây nhà, và ở;...họ trồng vườn nho, và họ sẽ ăn trái của chúng.

Họ sẽ chẳng xây nhà, cho người khác ở; (đó là, anh em chết và con trai của anh em tiếp quản chỗ của anh em)... xây, và người khác ở; họ sẽ chẳng trồng vườn nho, và cho người khác ăn vậy: vì tuổi dân Ta sẽ như tuổi cây, và những kẻ lựa chọn của Ta sẽ hằng hưởng các công việc của tay mình làm.

Họ sẽ không nhọc mình vô ích nữa, cũng không để con ra để gặp sự tai hoạ; vì họ là dòng dõi của kẻ được ban phước bởi CHÚA, và các con cháu của họ cùng với họ nữa.

Và sẽ xảy ra,...trước khi họ kêu cầu, Ta sẽ nhậm lời;... (Sự xúc dầu vinh hiển đó, ở phía sau các Chê-ru-bim!)... Ta sẽ nhậm lời; và họ còn đang nói, Ta đã nghe rồi.

Muông sói với chiên con sẽ ăn chung với nhau,...sư tử sẽ ăn rơm như bò: rắn sẽ ăn bụi đất. Và họ sẽ chẳng có ai làm tổn hại hay là hủy phá trong khắp núi thánh Ta, CHÚA phán vậy. (Anh em có thể bỏ lỡ nó không? Không!)

¹³² Giở ngay trở lại đây lần nữa, và Ê-sai đang nói lần nữa, ở chương 11, câu 1 đến câu thứ 9. Hãy lắng nghe những gì ông nói ở đây một lần nữa, khi ông nắm bắt được khái tượng, sau khi ông nhìn thấy những người nữ, cách mà họ sẽ hành động trong những ngày sau rốt. Chín-...Ồ, Ê-sai 11, tới câu 1.

Và sẽ có một chồi sẽ nứt lên từ gốc Y-sai,...một Nhánh mà sẽ mọc ra từ rễ nó: (Đó là Ai? Đấng Christ.)...ra từ rễ nó:

Và thần của CHÚA sẽ ngự trên Ngài, tức là thần khôn ngoan, của sự thông sáng, thần mưu toan...mạnh sức, thần hiểu biết và...kính sợ của CHÚA;

Và Ngài sẽ lấy sự kính sợ CHÚA làm vui: và chẳng phán xét theo mắt mình thấy, cũng không...theo sự tai nghe mà đoán định:

Nhưng Ngài sẽ dùng sự công bình xét đoán kẻ nghèo, và khiến trách sự gian ác của họ cho kẻ nhu mì trên đất; và Ngài sẽ đánh thế gian bằng cây gậy của miệng Ngài, và lấy hơi thở nơi môi Ngài mà giết kẻ ác.

Sự công bình sẽ làm dây thắt lưng, và sự thành tín sẽ làm dây ràng hông của họ.

Và muông sói cũng sẽ ở với chiên con, và beo nằm với dê con (đó là con dê); và bò con và sư tử con với bò nuôi mập...hay con bê, hay sư tử và bò nuôi mập cùng chung một chỗ; và một đứa con trẻ sẽ dắt chúng đi.

...bò cái sẽ ăn với gấu;...các con nhỏ chúng nó (và) sẽ nằm chung; và sư tử sẽ ăn cỏ khô như bò đực.

Và trẻ con đang bú sẽ chơi trên ổ rắn hổ mang, và trẻ con thôi bú sẽ thò tay trong hang rắn lục.

Họ sẽ chẳng làm hại hay hủy diệt trong cả các núi thánh của Ta: vì thế gian sẽ đầy dẫy sự hiểu biết...như dòng nước che lấp biển.

Ừm! Đó là trong Giê-ru-sa-lem Mới đó. Một thành “mới” đó. *Nhánh*, ở đây, được đề cập đến, là Nhánh của Đa-vít. “Ngài vừa là cả Nhánh và Chồi.”

¹³³ Bây giờ, sau điều này, Nàng Dâu xuất hiện. Sau bảy mươi tuần lễ, Nàng Dâu xuất hiện trong Khải huyền chương 19, câu 1 và câu 16. Nàng đến với Chàng Rể của Nàng, Vua quyền năng. Ô, chao ôi! Tôi không biết chúng ta sẽ hiểu được hết điều đó hay không. Chỉ hiểu nó vậy...

Ồ, chúng ta hãy đọc phần của đoạn này, dù thế nào đi nữa. Đây là chỗ Nàng Dâu sẽ đến, sau điều này. Hiểu không? Sau khi một Ngàn năm đi vào, thì Đấng Christ trở lại với Nàng Dâu. Đúng, câu 1 đến 16, và chương 19.

Và sau tất cả những điều này...

Sau Hoạn nạn này; sau những Tai ương; sau những Ấn; sau những Tai vạ; sau sự tống giam Sa-tan; sau sự thiết lập một Ngàn năm. Hãy xem!

...sau những sự này tôi nghe một...tiếng lớn của đông người lẩm trên trời, rằng, Alêlugia; Sự cứu chuộc, và vinh hiển,...tôn quý,...quyền phép, đều thuộc về Chúa Đức Chúa Trời chúng ta:

Vì sự phán xét của Ngài đều chân thật và công bình: Ngài đã đoán phạt đại dân phụ, nó lấy những điều dân loạn làm hư hỏng thế gian, và đã báo thù huyết của các tội tớ Ngài đã bị tay của con dân phụ đó làm đổ ra.

Và người lại...họ...Và họ lại nói rằng, Alêlugia. Và luồng khói nó bay lên đời đời.

Đó là giáo hội dân phụ già, “luồng khói nó bay lên.”

Và hai mươi bốn trưởng lão cùng bốn con sinh vật bèn sắp mình xuống và thờ lạy Đức Chúa Trời là đáng ngồi trên ngai, mà rằng, A-men; Halêlugia.

Lại có tiếng từ ngai đến, nói rằng, Ngợi khen Đức Chúa Trời chúng ta—Ngợi khen Đức Chúa Trời chúng ta, hết thấy các người là tội tớ Ngài, và các người mà kính sợ Ngài, cả nhỏ và lớn.

Và tôi lại nghe có tiếng như một đám đông vô số người,...

Hãy lắng nghe! Đây này, thưa Hội thánh. Sau khi Nàng đã cất lên trong chương 3, ở đây Nàng đến. Thấy không? Và bây giờ câu thứ 6.

Và tôi lại nghe có tiếng như một đám đông vô số người, và như tiếng của nhiều dòng nước, và như tiếng sấm dữ dội, mà rằng, Alêlugia: vì Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta là đáng toàn năng cai trị.

Ha-lê-lu-gia! Hãy xem! Đám cưới của Chiên Con đến bây giờ. Ở đây Nàng đến.

Chúng ta hãy hớn hở và vui mừng, và tôn vinh Ngài: vì lễ cưới của Chiên Con đã tới, và vợ Ngài đã sửa soạn. (Nàng đến đây, cả, Nàng Dâu và Chàng Rể.)

Và đã cho nàng được mặc áo sáng láng tinh sạch bằng vải gai mịn, sạch và trắng: vì vải gai mịn là...công việc công bình của các thánh đồ.

Và người phán cùng tôi rằng, Hãy chếp, Phước thay cho những kẻ được mời đến dự tiệc cưới của Chiên Con. Và người lại phán cùng tôi rằng, Đây là...những lời chân thật của Đức Chúa Trời.

Và tôi bèn gieo mình xuống ở chân ngài dặng thờ lạy ngài. Song ngài phán cùng tôi rằng, Ngươi đừng làm vậy: Ta là bạn tôi tớ với ngươi,...anh em ngươi và có...anh em ngươi và có lời chứng của Chúa Jêsus: hãy thờ lạy Đức Chúa Trời: vì sự làm chứng (về Đấng Christ) của Chúa Jêsus là linh khí của lời tiên tri.

Bấy giờ tôi thấy trời mở ra, và...một con ngựa bạch;... (ồ chao ôi!)...và đấng cưỡi ngựa ấy...được gọi là Đấng Trung Tín và Chân Thật, và...Ngài lấy lễ công bình mà xét đoán và chiến đấu.

Và mắt Ngài thì như những ngọn lửa, và...trên đầu thì nhiều mào triều thiên;...

Ngài được đội mào triều thiên gì? “Vua của các vua.”

...và Ngài có để một danh, không ai biết được, ngoài... Ngài ra.

Và Ngài mặc áo trắng nhúng trong huyết: và danh Ngài xưng là Lời Đức Chúa Trời.

“Ban đầu đã có Lời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.” Đó là Ai? Chúa Jêsus.

...và danh Ngài xưng là Lời Đức Chúa Trời.

Và các đạo binh trên trời đều mặc áo gai mịn, trắng và sạch, cưỡi ngựa bạch theo Ngài. (Vinh quang thay! Ở đây Nàng đến.)

Và có một lưỡi gươm bén đi ra từ miệng Ngài, mà...và để nó sẽ đánh dân tộc: và...sẽ cai trị họ bằng một cây gậy sắt: và Ngài giày đạp thùng rượu của cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời Toàn Năng.

*Và trên áo tơ và trên đùi Ngài có đề một danh là, VUA
CỬA VUA, VÀ CHÚA CỬA CHÚA.*

¹³⁴ Đó là gì? Dân sự của Ngài vừa mới đội mũ miện cho Ngài Vua của các vua, và Chúa của các chúa. Quay trở lại với Đền thờ thánh của Ngài, được xúc dầu với sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, để sống và cai trị xuyên suốt Ngàn năm với Hội Thánh Ngài. A-men! Sự xuất hiện, với Vua hùng mạnh, để lấy chỗ của Nàng bên Ngài, Đền thờ hoàng triều được xúc dầu mới.

¹³⁵ Lúc bấy giờ mục đích sáu phần của Khải huyền 6:1 đến Khải huyền 19:21 được ứng nghiệm.

¹³⁶ Hãy lắng nghe nào, để kết thúc. Bảy Ấn, Bảy Tiếng Kèn, Bảy Bát, Ba lời Nguyên, người đàn bà dưới mặt trời, sự đuổi quỷ, hay con rồng đỏ, đến giữa những thời đại này trong suốt thời kỳ Đại nạn lớn. Đừng quên điều đó. Tất cả những điều này xảy ra trong suốt thời kỳ này.

Nhưng đây là mục đích sáu phần của sự Đến của Ngài. Anh em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Thật là một thời đại vinh hiển sẵn dành cho những ai yêu mến Chúa! Thưa bạn, tôi nói với các bạn, chúng ta không thể để bỏ lỡ điều đó. Đừng bỏ lỡ điều đó, vì bất cứ điều gì anh em làm. Hãy tin chắc!

¹³⁷ Bây giờ, Chúa nhật tới, nếu ý Chúa, tôi muốn trình bày, nếu Ngài giúp tôi, tỏ cho thấy thật chính xác chỗ mỗi một trong bảy ngày đó, nơi chúng đã xảy ra, mang vào điều giống như—giống như điều này mà tôi đã làm hôm nay, và đặt bảy thời đó, bảy tuần lễ, bảy mươi tuần lễ ngay trong chỗ của nơi thánh Do Thái đó, và cho thấy hoàn toàn chính xác nơi chúng ta đang sống ở đây vào kỳ chung kết, ý Chúa.

¹³⁸ Anh em có yêu Ngài không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Anh em có thể có khả năng bỏ lỡ Thiên đàng không? [“Không.”] Chúng ta đang ở kỳ cuối cùng!

Ngài sẽ đến để làm gì? Điều trước tiên sẽ xảy ra, trước khi Chúa Jêsus từng đến với trái đất, cái gì sẽ là điều đầu tiên? Hội thánh sẽ được (gi?) cất lên! Chúa Jêsus sẽ đến với trái đất và đi dạo quanh phần mộ, và bắt tay với bố và mẹ, trò chuyện với tất cả chúng ta ở đây, và cất lên? Không!

Nó sẽ như thế nào? Điều...Chúng ta nói điều này với anh em, bởi— bởi Lời của Chúa, “Rằng chúng ta những người còn sống và còn ở lại...” Tê-sa-lô-ni-ca Nhì, chương 5, “Chúng ta những người còn sống và còn lại với sự hiện đến của Chúa, sẽ không ngăn cản hay cản trở những người đang ngủ. Vì tiếng kèn của Đức Chúa Trời sẽ vang lên; những kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại trước hết: và chúng ta là những người còn sống và còn lại sẽ được cất lên cùng với họ để gặp Chúa trên không trung.” Chúng ta sẽ được cất đi trong chốc lát, trong một nháy mắt. Trong suốt thời gian đó, điều đó chấm dứt Thời đại Hội thánh.

¹³⁹ Rồi, xuống đây trên đất Đức Chúa Trời bắt đầu giải quyết với những người Do Thái. Sẽ có hai vị tiên tri. Chương thứ 11, chúng ta sẽ lấy ra điều đó. Hai tiên tri được xúc dầu, giống như Ê-li và Mô-i-se, mà tôi nghĩ là vậy. Và họ sẽ mang những lời rửa sả lớn, sau khi họ đã nhìn thấy rằng họ đã củng cố, và Rô-ma đã phá vỡ giao ước của nó, vua đó.

Vào giữa tuần lễ thứ bảy mươi này, nó sẽ phá vỡ giao ước của nó với Rô-ma, hay Rô-ma sẽ phá vỡ nó với Y-sơ-ra-ên, và điều đó sẽ gây nên sự gớm ghiếc để bắt đầu gieo rắc. Và sẽ có nạn lụt lớn, khi dân Ngoại sót lại, những trinh nữ đang ngủ...Con rồng, Rô-ma, phụt nước ra khỏi miệng của nó, để gây chiến tranh với dân sót lại của dòng dõi người nữ là những người giữ các điều răn của Đức Chúa Trời. Rô-ma sẽ làm điều đó.

¹⁴⁰ Một sự liên hiệp của giáo hội sẽ củng cố họ lại với nhau, và mang những người Do Thái vào trong sự liên hiệp này, và đem họ quay trở lại sự thờ phượng đền thờ của riêng họ một lần nữa, CHÚA PHÁN NHƯ VẬY từ trong Kinh Thánh, và họ sẽ có hội thánh riêng của họ. [Anh Branham gõ trên bục giảng nhiều lần—Bt.]

¹⁴¹ Họ là gì bây giờ? Tôi vừa nắm bắt được điều đó ngay bây giờ. Nó tươi mới. Bây giờ họ là một quốc gia, được công nhận. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Nhưng họ chưa có sự thờ phượng đền thờ của họ. Và khi họ thiết lập sự thờ phượng đền thờ, Hội thánh sẽ ra đi. Đức Chúa Trời sẽ giải quyết với người Do Thái như là một đất nước. Và rồi khi họ được mang vào trong liên hiệp này, Rô-ma sẽ phá vỡ nó vào giữa của năm thứ bảy

mười, ba năm rưỡi, nó sẽ phá vỡ giao ước đó với họ, và gây nên sự gớm ghiếc mà làm nên sự hoang vu lan tràn đến kỳ chung kết. Rồi nó sẽ lấy cả Tin Lành, và Do Thái, và bách hại họ. Trong lúc ấy, hai vị tiên tri này sẽ đứng lên và rửa sả trái đất, rằng nó sẽ không mưa trong những ngày họ nói tiên tri. Và họ sẽ gọi lửa ra từ những từng trời, và mọi điều khác. Anh em cứ đợi. Chúng ta có nhiều điều đang nằm ở đây, trong kho cho chúng ta, để học hỏi. [Anh Branham gõ lên bục giảng ba lần.]

¹⁴² Ô, thật một Đức Chúa Trời vĩ đại là Ngài! Thật là một Người Cha đầy lòng thương xót! Các bạn ơi, cho phép tôi nói điều này, như là mục sư của các bạn. Các bạn không nhận ra mình đang sống dưới những đặc ân. Các bạn không nhận ra. Có nhiều vĩ nhân, có nhiều thánh đồ, có hàng ngàn những người thánh đã chết trong những năm qua, những người đầy dẫy Thánh Linh mà muốn được nhìn thấy ngày này mà các bạn đang sống. Các bạn và tôi hãy tận dụng nó.

¹⁴³ Chúng ta phải nhìn đến điều gì khác? Chúng ta có thể làm gì sau điều này? Chúng ta đang đi đâu? Điều gì sẽ xảy ra? Chúng ta phải đi nơi nào đó. Anh em không thể ở lại đây luôn mọi lúc. Anh em có thể xén cỏ của mình; tuần tới nó cần được xén lại; vâng, gấp đôi, trước lúc đó. Anh em có thể nuôi dạy các con mình. Anh em cho chúng ăn bữa tối; chúng đói lại vào lúc khuya. Cho chúng ăn vào bữa khuya; sáng hôm sau chúng đói lại. Anh em mua cho chúng một đôi giày; nếu chúng giống như của tôi, khoảng hai hay ba tháng anh em mua cho chúng một đôi khác. Anh em mua quần áo cho chúng tháng này; một tháng hay hai tháng anh em lại mua cho chúng những quần áo mới. Hiểu không? Chẳng có gì bền vững. Chẳng có gì ổn định cả. Chẳng có điều gì mà có thể đứng vững.

Đừng ham muốn những giàu có phù hoa của
thế gian này,
Điều đó thật chóng tan,
Hãy xây những hy vọng của bạn trên những
điều Đồi đời,
Chúng sẽ không bao giờ qua đi!

Thời gian đầy dẫy với những chuyển dời chóng
 vánh,
 Không có gì trên đất có thể đứng vững,
 Hãy xây những hy vọng của bạn trên những
 điều Đồi đồi,
 Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!
 Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!
 Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!
 Xây những hy vọng của bạn trên những điều
 Đồi đồi,
 Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!

Hãy lắng nghe!

Khi chặng hành trình của chúng ta hoàn tất,
 (Ngài sẽ cho chúng ta biết khi nào nó chấm
 dứt.)
 Nếu chúng ta chân thật với Đức Chúa Trời,
 Nhà chúng ta đẹp và rực rỡ trong miền Vinh
 hiển, (Thành được xúc dầu đó)
 Linh hồn được cất lên của chúng ta sẽ thấy!
 Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!
 Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!
 Xây những hy vọng của anh em trên những
 điều Đồi đồi,
 Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!
 Đừng ham muốn những giàu có phù hoa của
 thế gian này,
 Điều đó thật chóng tàn,
 Hãy xây những hy vọng của bạn trên những
 điều Đồi đồi,
 Chúng sẽ không bao giờ qua đi!
 Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!
 Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!
 Xây những hy vọng của bạn trên những điều
 Đồi đồi,
 Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!

Khi chúng ta cúi đầu. Nếu bạn chưa bao giờ nắm lấy Tay Ngài, mời bạn cứ đến nắm lấy ngay bây giờ.

Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!
Xây những hy vọng của bạn trên những điều
Đời đời,
Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!

¹⁴⁴ Các cô bé, các cô là những thiếu nữ xinh đẹp bây giờ. Mái tóc xinh đẹp của các bạn, những gò má nhỏ hồng hào của các bạn. Nhưng, các bạn biết, nó sẽ thật sự như vậy ngày mai, cho tới khi, chúng sẽ tàn tạ đi. Làm thế nào chúng ta biết được tuần tới giò bọ, trong đất, sẽ không ăn những gò má đẹp, nhỏ, hồng hào duyên dáng đó?

¹⁴⁵ Những chàng trai trẻ, các bạn khoẻ mạnh, to lớn, những cơ bắp khoẻ mạnh; các bạn có những mong đợi vĩ đại. Nhưng sau một lúc, chỉ ngày mai thôi, tóc quăn, đẹp đẽ ấy sẽ tuột đi, và những gì các bạn còn lại sẽ trở thành buồn tẻ. Những đôi vai to lớn, thẳng sẽ khòm xuống, và giò bọ sẽ đi đến ăn trong những cánh tay và trong xác thịt. Chúng sẽ đóng gói anh em, vào trong bụi đất.

Vậy, hãy xây những hy vọng của bạn trên
những điều Đời đời,
Chúng sẽ không bao giờ qua đi!

Hãy nắm lấy bàn tay không đổi dời của Chúa!
Hãy nắm lấy bàn tay của Chúa...

Muốn các bạn vươn lên và nắm lấy bàn tay Ngài bây giờ.

Xây những hy vọng của bạn trên những điều
Đời đời,
Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!

Rồi khi chặng đường này xong rồi, (nó sẽ là,
ngày nào đó)
Nếu bạn đã sống thật với Chúa,
Nhà bạn đẹp và rực rỡ trong miền Vinh hiển,
Linh hồn được cất lên của bạn sẽ thấy!

Tại sao bạn không nắm lấy bàn tay không đời của Chúa!

Hãy nắm giữ bàn tay không đời đời của Chúa!

Xây những hy vọng của bạn trên những điều

Đời đời,

Hãy nắm giữ bàn tay không đời đời của Chúa!

¹⁴⁶ Tôi đã nhìn thấy nhiều cảnh, khá gần ba mươi một năm sau bực giảng này. Tôi đã nhìn thấy những cảnh buồn rầu; tôi đã nhìn thấy những cảnh vinh hiển. Cảnh buồn rầu nhất mà tôi đã từng nhìn thấy trong đời mình...Như tôi đã nhìn thấy những đứa trẻ bị đói trên đường phố; tôi đã nhìn thấy những người mẹ xin ăn một mẩu bánh mì. Cảnh buồn rầu nhất mà tôi từng nhìn thấy, là thấy một người, một con người, và người đó là một con trai của Đức Chúa Trời, đang hấp hối mà không biết Đức Chúa Trời.

¹⁴⁷ Tôi nhớ một phụ nữ đang đứng tại cửa nhà thờ này, đêm nọ, đã cười nhạo tôi. Và nói, “Tôi sẽ không để cho con bò của tôi có loại tôn giáo mà ông ấy đã có!” Chưa đầy một giờ sau, tôi được gọi đến bệnh viện. Người nữ xinh đẹp, khoảng hai mươi hai tuổi, nàng đang kêu la, “Kiếm thầy giảng đó đến đây!” Nàng là Công giáo, bởi đức tin.

Khi tôi bước lên, người chị lớn tuổi bảo, “Anh Branham, anh trẻ quá. Cô ấy chết cách đây khoảng năm phút.”

Tôi hỏi, “Tôi có thể gặp cô ấy không?”

Nói, “Cô ấy đã kêu la đòi gặp anh, trong những lời cuối cùng của cô ấy, ‘Hãy kiếm thầy giảng ấy, Anh Branham!’”

Chồng cô có mặt ở đó, la lớn, “Xin cầu nguyện cho nàng! Xin cầu nguyện!”

Tôi nói, “Bây giờ trễ quá rồi.”

¹⁴⁸ Tôi kéo tấm phủ xuống. Cô có đôi mắt nâu to lớn. Người nữ xinh đẹp; những nốt tàn nhang nhỏ khắp mặt cô; tóc màu vàng nâu; rất hấp dẫn. Cô đã đau đớn quá nhiều đến nỗi những nốt tàn nhang dựng đứng trên mặt giống như mụn. Đôi mắt của cô lồi ra khỏi hốc mắt, giống như thế. Và, dĩ nhiên, ruột và thận của cô đã ảnh hưởng đến, mà là trong—trong...Mọi người hầu như, làm như thế khi họ đang hấp hối. Và cô ở đó, đang nằm trong

tình trạng đó, miệng há hốc. Và lông mày cô ở đây, đã phủ một nửa phần màu nâu của mắt. Tôi sẽ không bao giờ quên điều đó. Bài hát đó đến trong trí tôi.

Đừng ham giàu có hão huyền của thế gian này;
sự đẹp đẽ, phù hoa.

¹⁴⁹ Tôi đứng bên cạnh một người ngay ở đây tại Port Fulton, đang hấp hối. Họ gọi tôi đến bên giường anh. Và tôi đã cầu nguyện với anh ấy ở đây tại bàn thờ một đêm nọ. Anh khoác tay quanh một người đàn bà. Tôi bảo, “Anh lấy tay ra khỏi cô đó đi.”

Anh nói, “Tôi đang dẫn cô ấy đến với Đức Chúa Trời.”

¹⁵⁰ Tôi nói, “Không choàng tay quanh người cô ta.” Tôi không tin vào thứ như thế. Anh ta đã nổi giận với tôi. Anh tông ra khỏi cửa.

Sau đó một ít lâu, tôi đi đến với anh, khi anh đang hấp hối. Anh nhìn vào mặt tôi, nói, “Anh Bill, đừng cầu nguyện cho tôi. Tôi bị hư mất. Tôi chết.” Nói, “Tất cả những gì tôi từng đạt được, đã tiêu tan rồi.”

¹⁵¹ Tôi đứng ngay tại góc ngoài đây, một phần nhỏ từ đây, ngày nọ, với một người đàn ông gọi tôi đến bên giường anh khi anh ta đang hấp hối. Anh nói, “Tôi luôn luôn muốn *điều nọ điều kia*, và như vậy.” Anh ấy nói, “Nhưng tôi đã không bao giờ hầu việc Chúa. Nhiều lần tôi đã tránh không đi đến bàn thờ.” Anh nói, “Anh Branham, hãy cầu nguyện rằng Đức Chúa Trời sẽ để cho bé gái của tôi ở nhà khỏi những điều mà tôi đã làm. Có lẽ nó có thể làm điều gì đó cho Chúa.”

¹⁵² Tôi nói, “Điều đó không thể làm được, anh ơi. Những việc mà anh đã làm là hư mất.” Ừm!

¹⁵³ Đứng bên cạnh một người, nhìn thấy anh tranh chiến với ma quỷ trong hai mươi bốn giờ. Bảo ma quỷ đang đứng bên giường anh với những cái xích quanh cổ của chúng. Nói, “Đừng để chúng bắt tôi!” La hét; giữ chặt anh trong giường. Nói, “Nó đứng đó. Anh không thể nhìn thấy nó sao? Nó đang đuổi theo tôi.” Anh đã lảng tránh Đức Chúa Trời, quá lâu. Anh có những kho lớn đầy rơm, đầy lúa mì, những con ngựa đua tốt. Một năm trước đó, anh đã rửa sả Đức Chúa Trời vào mặt Ngài; tát vợ anh vì đi đến đền tạm. Anh em biết điều gì đã xảy ra không? Sét đã đánh vào kho của

anh ta, và giết các con ngựa của anh, đốt rơm của anh. Và con người đó đã chết trong một loại động kinh nào đó, tranh chiến xua ma quỷ ra khỏi anh ta.

¹⁵⁴ Và một người bạn già của tôi (vinh quang thay!) đang đứng bên kia, đến cuối con đường. Tôi nói, “Bố đang đi đâu?”

Nói, “Billy, nó đây này.”

Tôi nói, “Nó như thế nào?”

¹⁵⁵ Ông nói, “Tất cả đều tốt.” Nói, “Hãy mang các con đến dọc bên giường.” Ông đặt những bàn tay già nua yếu ớt của mình trên mỗi người con của ông và ban phước cho chúng. Bảo hai con trai của ông, nói, “Hãy đỡ tay ta lên, giờ chúng lên, giống như Giô-suê và Ca-lép đã làm.” Tự hỏi ông sắp nói những gì. Ông nói:

Ngày vui vẻ, ngày sung sướng,
 Khi Chúa Jêsus rửa sạch hết tội tình!
 Ngài đã dạy tôi tỉnh thức và khẩn nài,
 Và tôi an ninh vui sống mỗi ngày.

Chúng ta có một số trong những điều đó để đến, thưa các bạn! Không ai lại không ước ao ăn đồ ngon, lái ô-tô đẹp, có những điều tốt nhất mà chúng ta có thể có. Tôi không trách người đó. Điều đó được thôi. Đức Chúa Trời muốn các bạn có điều đó.

Nhưng, đừng ham muốn những giàu có phù
 hoa của thế gian này,
 Điều đó thật chóng tàn,
 Hãy xây những hy vọng của bạn trên những
 điều Đồi đời,
 Chúng sẽ không bao giờ qua đi!

Chúng ta hãy đưa tay lên bây giờ trong khi chúng ta hát.

Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!
 Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!
 Xây những hy vọng của bạn trên những điều
 Đồi đời,
 Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!

¹⁵⁶ Trong lúc chúng ta đứng, chúng ta hãy quay quanh và bắt tay với người nào đó bây giờ. Chúng ta sẽ tiếp tục, buổi thờ phượng,

chỉ một lát. Nhưng tôi muốn các bạn quay lại khi chúng ta hát câu khác của bài hát đó.

Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!

Hãy làm điều đó, người cha! Hãy làm điều đó, người bố! Với Đức Chúa Trời! Hãy làm điều đó, các thiếu niên! Hãy làm điều đó, hỡi anh em! Hãy làm điều đó, hỡi anh em!

Xây những hy vọng của bạn trên những điều

Đời đời,

Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!

¹⁵⁷ Anh chị em không vui vì Ngài sao? Hãy nói “A-men!” [Hội chúng nói, “A-men!”—Bt.] Tất cả những người yêu mến Ngài, hãy nói, “Ngợi khen Chúa.” [“Ngợi khen Chúa!”] Tất cả những ai tin rằng mình sắp đi đến Thành phố vương góc đó, hãy đưa tay lên. (Hãy giữ nó, chỉ một phút, với bài hát của anh chị em.)

Tôi sẽ đi về Thành phố xinh đẹp đó, (Bây giờ điều đó diễn ra như thế nào?)

Chúa đã chuẩn bị cho dân của Riêng Ngài;

Nơi tất cả những người được chuộc của tất cả những thời đại

Hát vinh quang quanh Ngai Trắng.

Đôi khi tôi nhớ nhà trên Trời,

Và sự vinh quang tôi sẽ chiêm ngưỡng ở đó.

Thật sẽ là một niềm vui lớn biết bao,

Khi tôi thấy Đấng Cứu Thế của tôi

Trong Thành phố xinh đẹp bằng vàng đó.

Anh chị em thích điều đó chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

Tôi sẽ đi về Thành phố xinh đẹp đó,

Chúa tôi đã chuẩn bị cho dân của Chính Ngài;

Nơi tất cả những người được chuộc của tất cả những thời đại

Sẽ hát vinh quang quanh Ngai Trắng.

Ồ, đôi khi tôi nhớ nhà trên Trời,

Và những sự vui mừng tôi sẽ chiêm ngưỡng ở đó.

Thật sẽ là niềm vui lớn biết bao,
 Khi tôi thấy Cứu Chúa của tôi
 Trong Thành phố xinh đẹp bằng vàng đó.

Anh chị em yêu Ngài không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

Thế thì hãy mang Danh Jêsus với anh,
 Hỡi ai sống trong lao khổ và ưu sầu;
 Danh ấy sẽ ban sự vui mừng và an ủi,
 Danh này khá mang trong mọi nơi.

Danh tôn quý (Danh tôn quý), Ô thật dịu dàng!
 (Ô thật dịu dàng!)

Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;

Danh tôn quý (Danh tôn quý), Ô thật dịu dàng!
 Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

Bây giờ, đừng quên sáng Chúa nhật sắp đến, chín giờ ba mươi. Và rồi chúng ta sẽ cố gắng, ý Chúa, dành suốt thời gian, để cầu nguyện cho người đau ốm, sáng Chúa nhật tới lúc chín giờ ba mươi.

Nhờ Danh Jêsus ta đến cúi đầu,
 Sấp mình nơi chân Ngài,
 Vua của các vua trên Trời chúng ta sẽ tôn cao
 Ngài,
 Khi hành trình của chúng ta được hoàn tất.

Danh tôn quý (Danh tôn quý), Ô thật dịu dàng!
 (Ô thật dịu dàng!)

Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;

Danh tôn quý (Danh tôn quý), Ô thật dịu dàng!
 Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

Cứ lắng nghe ở câu này:

Nhờ Danh Jêsus ta đến cúi đầu,
 Như cái khiên che mọi bẫy lưới;
 Khi những cám dỗ đến chung quanh bạn,
 Cứ kêu Danh thánh đó trong lời cầu nguyện.
 (Thế là đủ!)

Danh tôn quý (Danh tôn quý), Ô thật diệu dàng!
(Ô thật diệu dàng!)
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
Danh tôn quý (Danh tôn quý), Ô thật diệu dàng!
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

Bây giờ tôi giao buổi thờ phượng lại cho mục sư, Anh Neville, để anh ấy có những lời kết thúc của anh và bất cứ điều gì anh có thể nói.

*SÁU MỤC ĐÍCH TỪ SỰ THĂM VIẾNG CỦA
GÁP-RI-ÊN ĐẾN ĐA-NI-ÊN VIE61-0730E*
(The Sixfold Purpose Of Gabriel's Visit To Daniel)

LOẠT BÀI BẢY MƯƠI TUẦN LỄ CỦA ĐA-NI-ÊN

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật, ngày 30 tháng Bảy, năm 1961, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org